

Ε
ΑΠ
989

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΣ

MINISTRY OF CULTURE

ANDREAS PAPACHRISTOS

NATIONAL GALLERY
ALEXANDER SOUTZOS MUSEUM
ATHENS, MAY 1989

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

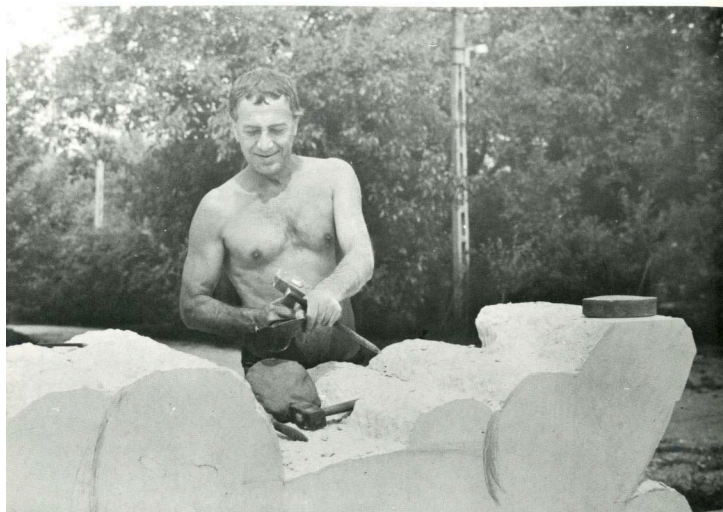
ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ
ΑΘΗΝΑ, ΜΑΪΟΣ 1989

12202
ME
TIAI
1989

Μέσα στο πλαίσιο των διακρατικών ανταλλαγών, το Υπουργείο Πολιτισμού σε συνεργασία με το Υπουργείο Πολιτισμού της Λαϊκής Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, παρουσιάζει στην Εθνική Πινακοθήκη έκθεση του γλύπτη Ανδρέα Παπαχρίστου που ζει και εργάζεται στην Ουγγαρία. Στην έκθεση αυτή, που οργανώθηκε από την Εθνική Πινακοθήκη της Ουγγαρίας και το Μέγαρο των Τεχνών Múcsarnok σε συνεργασία με τη Διεύθυνση Μορφωτικών Σχέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού, με τα 58 έργα τα λαξευμένα σε πέτρα, που εκτίθενται, γίνεται φανερό η δυναμική παρουσία του καλλιτέχνη στο χώρο της γλυπτικής. Είναι γλυπτική ανθρωπομορφική με εκδηλές τις εξηρησιονιστικές τάσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν στο χώρο της γλυπτικής σε παγκόσμια κλίμακα μετά τη δεκαετία του '50.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τη διευθύντρια του Μεγάρου των Τεχνών Múcsarnok κυρία Katalin Neray και τη συνεργάτιδά της κυρία Heedi Szepes για τη συνεργασία τους στην πραγματοποίηση της έκθεσης αυτής καθώς και την επιμελήτρια της Εθνικής Πινακοθήκης Όλγα Μεντζαφού η οποία, με τη βοήθεια της επιμελήτριας Τόνιας Γιαννουδάκη, εργάστηκε για την παρουσίαση της έκθεσης και την έκδοση του καταλόγου.

Θερμές ευχαριστίες θα ήθελα ακόμη να απευθύνω στον κύριο και την κυρία Παπαχρίστου για την ακούραστη συμπαράστασή τους στην οργάνωση της έκθεσης.

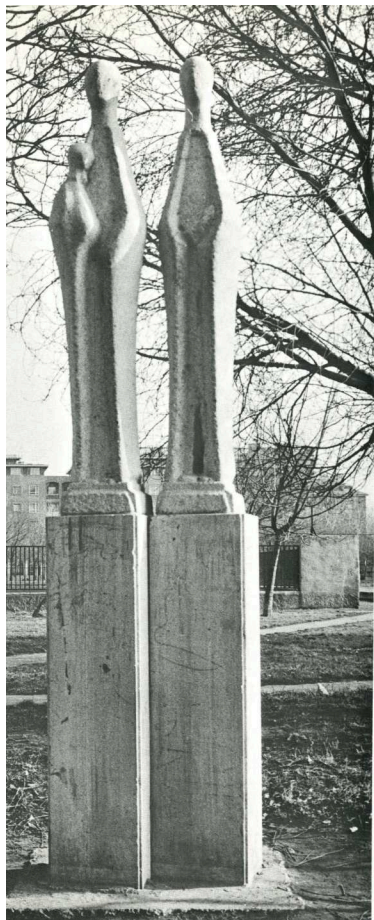
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΜΟΣ
Διευθυντής Εθνικής Πινακοθήκης
και Μουσείου Αλεξάνδρου Σούτζου

Within the framework of the interstate exchanges, the Ministry of Culture in cooperation with the Ministry of Culture of the People's Republic of Hungary, presents at the National Gallery an exhibition of the works of the sculptor Andreas Papachristos who lives and works in Hungary. This exhibition, that was organized by the National Gallery of Hungary and the Múcsarnok Palace of Arts in cooperation with the Direction of Cultural Relations of the Ministry of Culture, shows by the 58 works presented, that are carved in stone, the dynamic presence of the artist in the field of sculpture. It is an anthropomorphic sculpture with obvious expressionistic trends, as they appeared in sculpture at an international level after the 50s.

I would like to thank the Director of the Múcsarnok Palace of Arts Mrs. Katalin Neray and her collaborator Mrs. Heedi Szepes for their cooperation in the realization of this exhibition as well as the curator of the National Gallery Olga Mentzafou who, with the help of curator Tonia Giannoudaki, worked for the presentation of the exhibition and the publication of the catalogue.

I would also like to express my warmest thanks to Mr. and Mrs. Andreas Papachristos for their tireless help in the organization of the exhibition.

Dr. DIMITRI PAPASTAMOS
Director
National Gallery and Alexander Soutzos Museum

«Πρέπει να είσαι αρκετά θαρραλέος
ώστε να έχεις απόψεις»
Humboldt

Τα ανεξερεύνητα παιχνίδια της μοίρας οδηγούν συχνά τη διαμόρφωση του πεπρωμένου ενός ανθρώπου και την κοινωνική του εξέλιξη, ή την αποδοχή και αποτίμηση ενός καλλιτεχνήματος, μέσα από απροσδόκτους δρόμους. Στο πεπρωμένο και την τέχνη του γλύπτη Ανδρέα Παπαχρίστου το απροσδόκτο, που πρέπει να θεωρηθεί σαν παιχνίδι της μοίρας, το «τυχαίο» υπήρξε περισσότερες από μια φορές ο πρωταγωνιστής. Η εξερεύνηση του δημιουργικού προγράμματός και η συνεκτικοποίησή της ταυτότητας, πέρα από το ότι ενεργεί σαν κάδρο που δοκιμάζει τον καλλιτέχνη, προϋποθέτει την προσωπική εσωθεώρηση και την κατανόηση πολύ πλατύτερων οριζόντων από αυτούς που πλασιώνουν τη δουλειά του. Είναι ελληνικής καταγωγής. Ένα κομμάτι της παιδικής του ηλικίας, εποχή ευαισθησίας και αποδοχής εντυπώσεων, συνδέεται με τη γενέθλια γη και την οικογένειά του. Αλλά η δύελλα της ιστορίας τον οδήγησε, μικρό παιδί ακόμα, στην Ουγγαρία. Μορφώθηκε με τα μέσα της χώρας που τον δέχθηκε. Η μεταλλαγή του σε καλλιτέχνη μπορεί να χαρακτηριστεί πρωτομυσός, όπως σε διαφορετικό περιβάλλον – στερημένος από κάθε κοιντό συγγενή – δέχθηκε σαν πρόκληση της μοίρας να λύσει το πρόβλημα της συνειδητής επιλογής καριέρας και της συνεπούς ανάπτυξης του ταλέντου του. Έτσι είναι θεμιτό να πούμε ότι ο Ανδρέας Παπαχρίστος είναι ένας Ούγγρος γλύπτης, αφού για κάτι τέτοιο προορίστηκε από τις πολιτιστικές του εμπειρίες και θιώματα αλλά και την επίδραση του καλλιτεχνικού του περιγύρου. Κι αυτή η άποψη είναι πέρα για πέρα αληθινή. Το ξεκίνημα της καριέρας του είναι όμοιο μ' εκείνο της γενιάς του, μια και η ανέλιξη της δημιουργικής του οδοπορίας πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της ιστορίας της σύγχρονης ουγγρικής γλυπτικής. Βιώνει μείζον' απ' αυτήν, και αποτελεί δομική μονάδα των λαϊκών κινημάτων που από τα μέσα της δεκαετίας του '60 προκάλεσαν την ανανέωση της ουγγρικής πλαστικής τέχνης που προορίζεται για δημόσιους χώρους. Στις τάσεις των κινημάτων της ουγγρικής διανοήσης επεξεργάζεται τις ιστορικές και παύσυχρονες διδοτικές αρχές της καλλιτεχνικής εξέλιξης, σημεία που μπορούν να επιδειχθούν δυναμικά μέσα στην τέχνη του. Με το ταλέντο του και την αποτελε-

σματικότητα του αναγνωρίστηκε σαν προσωπικότητα των σύγχρονων ουγγρικών καλών τεχνών.

Την ίδια στιγμή δεν παύει να ενδιαφέρεται για την ιστορία και την κουλτούρα της γενέθλιάς γης του, με την αρχή, τον εντοπισμένο συναίσθημα, τη μνήμη – συνεκτικοποιώντας από την αρχή την ύπαρξή τους με τα αντιθέμενα, εικόνες από τη γενέθλια γη που διαρκώς εμφανίζονται γύρω του. Στην τέχνη του, τέλη πια του 20ού αιώνα, οι αρχές της κλασικής αρχαιότητας εξακολουθούν να ισχύουν. Μεταφορικά έχουν μετατραπεί σε καθοριστικούς κανόνες, στους οποίους πρωταγωνιστής είναι ο άνθρωπος, το ανθρώπινο σώμα. Οι νόμοι μετατρέπονται κανονικά σε καλλιτεχνική επίδειξη. Αυτή η στροφή προς την «κουλτούρα της αρχής» σε βασικό χαρακτηριστικό δεν προδίδει τη σχέση του με την ουγγρική τέχνη. Μετασχηματίζεται όχι σε κάποιον περίεργο, αλλά σε ένα γλύπτη με πάρα πολύ χαρακτηριστικές ιδιαιτερότητες. Τη σιγουριά που χρειάζεται του την προσφέρει πρώτ' απ' όλα το ταλέντο του, αλλά και η σχεδόν μυθική ικανότητά του για δουλειά, η λαμπρή επαγγελματική του γνώση. Εργάζεται μόνο με κλασικά υλικά, κυρίως πέτρα, και κάνει ολόκληρη την κατασκευή εντελώς μόνος.

Οι αλλαγές της ιστορίας δημιουργούν καινούργια πεπρωμένα, έτσι που τα συναισθηματικά ερωτηματικά να μετατρέπονται σε πραγματικά σχέσα. Στο δικό του πεπρωμένο το οικείο ερωτηματικό και η επίδραση της άμεσης εμπειρίας αποτελούν τα καινούργια του χαρακτηριστικά. Η αναγνώριση του δρόμου που διάλεξε έχει ισχυροποιηθεί και οι δυο κουλτούρες έχουν μέσα του καρποφόρα συγχωνωθεί. Το πρόβλημά του εδώ ή εκεί, αυτής της γης ή εκείνης της γενέθλιάς γης είναι εκείνο που επιφυλάσσεται τώρα από τη μοίρα για τον Ανδρέα Παπαχρίστο. Το αν οι εμπειρίες αυτές θα μπορέσουν να εμπλουτίσουν την τέχνη του εξαρτάται και από την αποδοχή της έκθεσής του. Η ουγγρική καλλιτεχνική κοινότητα θεωρεί δική της την τέχνη του Ανδρέα Παπαχρίστου, σχέση που θα μπορούσε να ισχυροποιηθεί με την επιτυχία του ανθρώπινου ιδεώδους, αν η γενέθλια γη του αποδεχόταν τα έργα του καλλιτέχνη με χαρά και αγάπη, με μέγιστο για την καταγωγή τους, με κατανόηση και εκτίμηση.

ΛΟΡΑΝΤ ΜΠΕΡΕΝΤΣΚΙ
Διευθυντής της Εθνικής Πινακοθήκης
της Ουγγαρίας, Βουδαπέστη

"Everybody should be courageous to have a conviction."

Humboldt

The inexorable games of destiny create several times unusual situations in forming the fate of a man, in understanding a social process, or in the establishment, i.e. evaluation of an artistic product.

In the destiny and art of the sculptor Andreas Papachristos the unexpected, to be considered as a game of the fate "chance" was more than once the protagonist; the exploration of the creative programme and the consciousness of identity, beyond the catharsis, testing the artist, the personal introspection require the understanding of the more wide horizons for those who evaluate his works. He is of Greek origin, one part of his impressionable childhood is connected with his native land and his family.

The tempest of history, however, carried him away as a little child to Hungary; he was educated in the medium of the receiving country. His becoming an artist is even a heroic act, as the different environment — without the immediate relatives — with the conscious choice of career and the consistence of the putting forth of talent is an answer given to the challenge of the fate. We could say, therefore, that Andreas Papachristos is a Hungarian sculptor, as his cultural experiences and masters, the influence of the artistic medium predestinated him for that. And this statement contains also truth. The beginning of his career is similar to his generation, as the development of his creative itinerary has become real in the framework of the history of contemporary Hungarian sculpture. He is living through and is a part of those public movements which caused the renewal of Hungarian public square plastic art from the middle of the sixties. In the trend of the Hungarian intellectual movement he is elaborating the historic and simultaneous teachings of artistic progression and the signs of this are unanimously demonstrable in his art. Through his talent and results he became an acknowledged personality of the contemporary Hungarian fine arts.

At the same time his interest never ceases for the history and culture of his home-land, with the ancient, atavistic force — the way of living, the existence, the localized emotion, the memory, primarily make him conscious of their presence with the objects, pictures of his home-land, which are always present around him.

In his art the teachings of classic antiquity still valid in the 20th century figurativity are becoming determinant; the protagonist is the human being, the human body; the laws in canonic order turn into an artistic pretentiousness. This return to the "culture of origin" as a funda-

ment does not delude his relation to the Hungarian art. He becomes not a strange, but more of a characteristic, individual sculptor. The assurance for this is first of all his talent, his legendary working ability, his brilliant professional knowledge. He works only with classic materials, first of all with stone and he is executing also his works himself.

The new changes of history forming fates caused that the emotional chaffing became a real relation. In his individual fate the familiar chaffing and the influence of the immediate experience means a new feature. The credit of the chosen way is strengthened and the two cultures are mixed in a fruitful way together. The problem of here and there, this and that home-land awaits now Andreas Papachristos. Whether it will be possible for these ideas to enrich his art, depends also on the reception of his exhibition.

The Hungarian artistic life considers the art of Andreas Papachristos as its own and the relationship could be strengthened by the success of the humanity, if the home-land received the works of the artist with pleasure, with love, his seeking of origin with understanding and appreciation.

LÓRÁND BERECKZY
Director of the Hungarian
National Gallery, Budapest

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΥ

Η σύγχρονη ιστορία της τέχνης δε δίνει στην πραγματικότητα μεγάλη προσοχή στα βιογραφικά στοιχεία του καλλιτέχνη. Από τότε που ο Wölfflin εμφάνισε το έργο του, το "Kunstgeschichte ohne Namen", η καλλιτεχνική δημιουργία προχώρησε στην εμπροσθοφυλακή και η βιογραφική χρονολόγηση έχασε τη σημασία της. Αναμφίβολα η ιστορία της τέχνης έχει δίκιο. Στην πραγματικότητα η δημιουργία του ίδιου του καλλιτεχνήματος δε συμπίπτει ποτέ με την πρόθεση του καλλιτέχνη, αν και η τέχνη είναι η έκφραση του ίδιου του εαυτού του. Κι ακόμα το δημιουργημένο έργο τέχνης είναι ένας ιδιαιδικός κόσμος. Οι εσωτερικοί του νόμοι είναι διαφορετικοί από την αυτοπροβολή του καλλιτέχνη. Όμως από την άλλη μεριά υπάρχουν και καλλιτέχνες που δεν μπορούν να κατανοηθούν χωρίς τις βιογραφικές τους λεπτομέρειες, γιατί αυτές αποτελούν στοιχεία καθοριστικής σημασίας. Αυτή ακριβώς είναι η περίπτωση του Ανδρέα Παπαχρίστου. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η τέχνη του είναι αντικειμενική, πως οι ψυχολογικοί παράγοντες θα μπορούσαν ίσως να ορίσουν τον θεματικό κόσμο του καλλιτέχνη ή τις δομικές λύσεις. Δυσκόλως μπορεί να βρεις πιο αντικειμενικό καλλιτέχνη από αυτόν. Τα αρχετύπα του, που η μεγάλη ιστορική καταγίδια προκάλεσε στη ζωή του, είναι καθοριστικής ισχύος. Ο Ανδρέας Παπαχρίστος γεννήθηκε το 1937 στη βόρεια Ελλάδα, στην αρχαία περιοχή της Μακεδονίας. Το περυσινό του καθορίστηκε από την ίδια του την ιστορία. Ο πατέρας του συμμετείχε στην Αντίσταση και γιαυτό προδόθηκε και εκτελέστηκε. Ο Ανδρέας Παπαχρίστος έγραψε στην Ουγγαρία σε ηλικία μόλις έντεκα ετών και από τότε η ζωή του καθορίστηκε από δύο δεσμούς. Η πιο επιδεκτική επιδράσεων ηλικία, η πρώτη παιδική ηλικία του, τον συνδέει με την Ελλάδα. Με την Ελλάδα συνδέεται και σήμερα όχι μόνο με το πνεύμα του αλλά και με το ίδιο του το κορμί. Εκείνη την εποχή τελείωσε το σχολείο στη Δευτεροβάθμια Ουγγρική Σχολή Καλών Τεχνών, για να πάρει στη συνέχεια το Δίπλωμα της Ακαδημίας των Καλών Τεχνών το 1962. Ρουφάει την ουγγρική κουλτούρα και τον κατακλυσμό του 1956 σαν έφηβος και νέος. Η προσωπικότητά του έχει διπλές επιδράσεις, πράγμα που γίνεται φανερό στα αγάλματά του. Γιατί ο Παπαχρίστος μπορεί ταυτόχρονα να ζει τη μεγαλειωδέστερη ίσως γλυπτική παράδοση του κόσμου και να εργάζεται σ' ένα κλάδο της ουγγρικής γλυπτικής που ακολουθούσε τις κλασικές παραδόσεις. Διάλεξε την παράδοση της μεγάλης μεσοεποχής γλυπτικής κουλτούρας, αλλά εμπλουτισμένη με τους καρπούς της ευρωπαϊκής γλυπτικής κουλτούρας.

Η «Γλυπτική κουλτούρα» περιλαμβάνει ένα πολλαπλό μνήμα. Δημοσιεύτηκε τελευταία η μελέτη ενός έξοχου γερμανού ιστορικού της τέχνης στην οποία πραγματεύεται ποια φαινόμενα εμφανίζει η «γλυπτική» σαν τμήμα της ιστορίας της τέχνης. Αναμφίβολα υπάρχουν διαφορετικές αντιλήψεις στη γλυπτική, όπως η προσέγγιση του χώρου, η φόρμα που κτίζεται πάνω σε θετικές και αρνητικές δομές, το γλυπτικό σύμβολο, η γλυπτική προβολή της έκφρασης, ο σεβασμός των κυβιστικών αρχών, που δημιουργούν ιδιαιδικό χώρο με παγκόσμιους όρους και μάζα που παράγει κίνηση. Αν δηλαδή πούμε πως ο Ανδρέας Παπαχρίστος είναι κατ' εξοχήν καλλιτέχνης, και σκεπτόμαστε με όρους γλυπτικής, πρέπει οπωσδήποτε να ξεκαθαρίσουμε τι εννοούμε μ' αυτό. Για τον Παπαχρίστο η γλυπτική είναι πάνω απ' όλα βάρος και μάζα, διαμορφωμένη μάζα δηλαδή που υπόκειται στους νόμους της υλής. Η μορφή — στην οποία η βασική ελληνική εμπειρία είναι παρούσα — αποκλείει την ανεικονικότητα. Δεν είναι αυθαίρετη δημιουργία να βρεις το δρόμο σου μέσα από τις δυνατότητες που δίνει η πέτρα. Δεν είναι τυχαίο (αν και δεν έχει αποσαφηνιστεί ποιο υλικό σκέφτεται ο Παπαχρίστος όταν εργάζεται) ότι στο μναλό του δεν έρχεται άλλο υλικό από την πέτρα. Δεν ξέρω αν έχει κατασκευάσει μπρούτζινα αγάλματα, αλλά αν έχει και τέτοια δεν τον χαρακτηρίζουν. Είναι γλυπτής της πέτρας, όπως καθόρισαν οι αρχαίοι Έλληνες και ο Μιχαήλ Άγγελος. Βάση του είναι η πέτρα. Τι λαξεύει και τις διεικτικές μορφές όπως έκαναν οι Κυκλαδίτες καλλιτέχνες και οι αρχαίοι Έλληνες που δημιουργούσαν μεγάλη τέχνη με τη λαξευμένη πέτρα. Τι εμφανίζει η πέτρα; Χαριτες; Θεά του Περσώνιμου; Κορμό σώματος; Κεφαλή του Ομήρου φαγωμένη από το χρόνο; — όλα μαζί. Το υλικό ανταγωνίζεται και η δουλειά είναι το ενδιάμεσο στάδιο της πύλης του ανθρώπου και του υλικού. Ο Παπαχρίστος παλεύει με το υλικό σαν Σίσυφος, με σκοπό να διαμορφώσει ό,τι είναι ακόμα αδιόριστο. Δεν επιχειρεί να ακολουθήσει κάποιο είδος ιδεολογίας, ή να παλέψει με την κλασική μορφοποίηση τη στιγμή που δημιουργεί, αλλά αφήνει ανέγγιχτη τη θαρβαρότητα του υλικού. Δε θέλει να παραγάγει γλυπτά αλλά φύση. Δεν πλάθει αλλά παλεύει και δημιουργεί. Έλληνες; Ούγγροι; Είναι αρετή το ότι ανήκει και εκεί και εδώ. Η πραγματική γενέθλια γη του είναι πέρα από χώρο και χρόνο, εκεί όπου η ανόμοια ύπαρξη και η άπαιστη αυτοκρατορία της πύλης ανέρχεται στην ύλη και τον άνθρωπο.

ΛΑΓΙΟΣ ΝΕΜΕΤ
Ιστορικός της Τέχνης

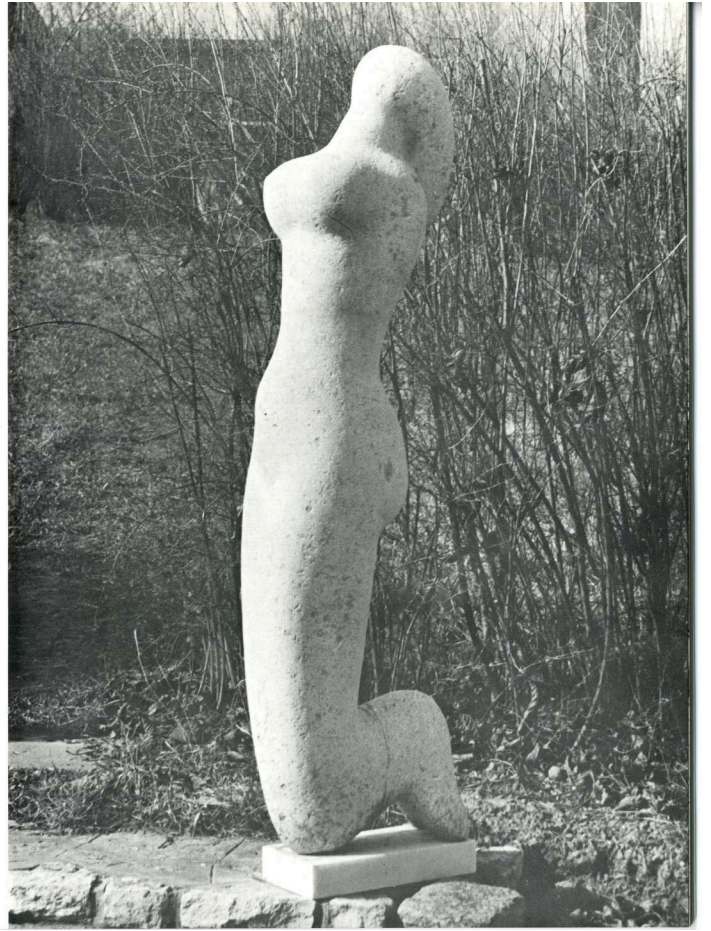
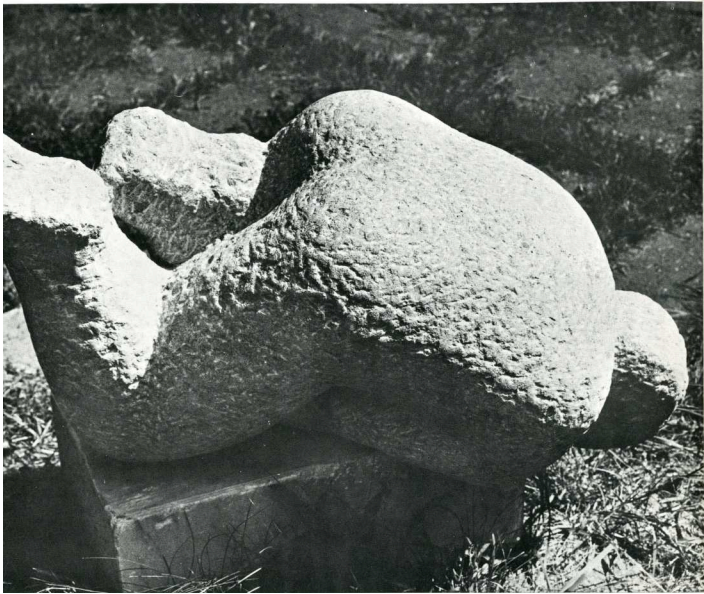
ABOUT THE ART OF ANDREAS PAPACHRISTOS

Modern art history does not really pay attention to the biography of an artist. Since Wölfflin made his program, the "Kunstgeschichte ohne Namen" public, the art work came to the forefront and biographical datum lost its significance. Without a doubt, art history was correct, in fact the realised art work is never the same as the artist's intention, although art is the self-realisation of the artist as well. Moreover, the created art work is an individual world, its inner laws are different from the artist's self-projection. In contrast to this, there are artists, who cannot be considered without their biographical details, because they are of definite significance. This is the case of Andreas Papachristos. There is no word of the fact that his art is somewhat subjective, that the psychological factors could somehow define the artist's thematic world, or structural solutions — it's hard to find a more objective artist than him. His origins are of greater definitive strength, the great historical storm created his life course. Andreas Papachristos was born in 1937 in Northern Greece, the old Macedonian territory. His fate was formed by that history; his father participated in the Resistance; consequently, he was betrayed and killed. Andreas Papachristos arrived in Hungary at the age of eleven. Thus in his life there is a dual commitment. The most susceptible age, his early childhood, binds him to Greece, the human habit binds him there, even today. At the same time, he finished his schooling in Hungary at the Fine Arts Secondary School, following which he graduated from the Academy of Fine Arts in 1962. He absorbed the Hungarian culture and through the fifties as an adolescent and as a youth the cataclysm of 1956. He is a person of dual commitments — and this can be felt in his sculptures as well. Because Papachristos can simultaneously live the Greek sculptural basic experience, perhaps the world's greatest sculptural culture's traditions and he worked in a branch of Hungarian sculpture which followed classical traditions, he chose as tradition the great Mediterranean sculptural culture, enriched by the fruits of the European sculptural culture. "Sculptural Culture" contains a multilayered meaning. Recently a study was published by an outstanding German art historian, which discusses what phenomena are contained in "sculpture" as an art historical category. Without a doubt there are different understandings of sculpture, such as contained space, a form built on positive and negative structures, the sculptural symbol, the sculptural projection of expression, the respect of Cubist principals, creating a private space in universal terms and mass creating activity. That is if we say that Andreas Papachristos is a par excellence artist, thinking in sculptural terms, then

we must make it clear what we mean by the concept. For Papachristos, sculpture, before everything else is weight and mass, that is a shaped mass that regards the laws of the material. The form — also the basic Greek experience is displayed here — closes off the unshaped one. It is not an arbitrary creation, the "opening" of the possibilities the stone contains. It is not by chance (without making clear what kind of material Papachristos works and thinks in) that no other material comes to mind, than stone. I do not know if he has made bronze sculptures, if so, it is not characteristic of him. He is a stone sculptor, as it was defined by the ancient Greeks and Michelangelo. His basis is stone. He carves and shapes it as it was done by the Cycladic Artists and the ancient Greeks who created the stone carving grand art. What becomes of the stone? Grace? Goddess of Fate? Torso? Weathered by time Homer's Head? — it's all the same. The material conquers, and the work is the momentary stadium of the fight between man and the material. Papachristos struggles with the material in a Sisyphean mode, his aim is to shape the yet unformed. He does not attempt to follow some type of ideology, or struggle for classical beauty while forming, but leaves the brutality of the material untouched. He does not want to produce a sculpture, but nature. He does not model, but struggles and creates. Greek? Hungarian? It is good that he belongs here and there; his real homeland is beyond space and time, that is the never existing and infinite empire of the fight between the material and man.

LAJOS NÉMETH
Art historian

Ο Ανδρέας Παπαχρίστος είναι ένας εξαιρετος δάσκαλος που ανήκει στη μέση γενιά. Η δουλειά του βρίσκεται εκτεθειμένη σε μουσεία, ενώ σε δημόσιες πλατείες σε πολλά σημεία της Ουγγαρίας έχουν τοποθετηθεί γλυπτά του, που θεωρούνται πολιτιστική κληρονομιά της κοινότητας.

Υποχρεώθηκε να εγκαταλείψει τη γενέθλια γη του, την Ελλάδα, σε ηλικία έντεκα ετών, μαζί με πολλούς άλλους συντρόφους του, στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου. Εδώ βρήκαν μια καινούργια πατρίδα. Αλλά τα σχολικά οικοτροφεία, που τους φιλοξένησαν, δεν μπορούσαν να είναι τίποτα περισσότερο από προσωρινή διαμονή. Δεν ήταν δυνατό να θεωρηθεί ότι αποτελούσαν γι' αυτά τα παιδιά πραγματικό σπίτι. Αισθάνονταν σαν παιδιά της Πολιτείας, χωρίς οικογένεια, με γλωσσικές δυσκολίες, με διαφορετική νοοτροπία, με διαφορετικές παραδόσεις. Και κοντά σ' αυτά έπρεπε να ζαναρχήσουν τη ζωή τους. Πολλά είναι εκείνα που καθόρισαν τη μοίρα του καλλιτέχνη. Ο γεμάτος πάθος, μερικές φορές αχαλίνωτος, τρόπος ζωής, η μανιασμένη ανάγκη για δουλειά που κοχλάζει, η γρήγορη ανάπτυξη του ταλέντου του, ο τρόπος με τον οποίο εκφράζει τη συναισθηματική του ειρωνεία, οι μόνιμες αντιθέσεις ανάμεσα στη χαμένη και την καινούργια πατρίδα, είναι οι ασυνήθιστα σφοδρές παρορμήσεις στη ζωή του.

Σπίτι και ατελιέ είχε στο Szentendre, κι εκεί περιτριγυρίστηκε από μνήμες, από ένα κομμάτι της Ελλάδας. Στον κήπο του αναπαρήγαγε σε μικρογραφία μεσογειακά τοπία, που τα εποίκισε με αγάλματα. Κρύβει με πείσμα τα γλυπτά του, μόνο που το έργο του είναι πλούσιο σε παραγωγή και η φαντασία του ανεξάντλητη. Το πλήθος των παραλλαγών ενός μόνο θέματος δείχνει ακραβώς πως σκέφτεται σαν καλλιτέχνης. Δουλεύει και επί παραγελία, αλλά προτιμά απ' όλα δουλεύει για τον εαυτό του. Λατρεύει τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του κατευθύνει σε πέτρες. Με τα έργα του επικοινωνούσε καλύτερα από ό,τι με οποιονδήποτε άλλο, παρά το ότι είχε φίλους και συντρόφους απ' όλες τις κοινωνικές τάξεις. Κι ο τρόπος της ζωής του ποτέ δεν τυποποιήθηκε. Προτιμούσε να πηγαίνει στη γωνιά μιας ταβέρνας ή ενός καφεενείου, απ' όπου αντί για θάλασσα να παρατηρεί το ηλιοβασίλεμα στο κρηπίδιωμα του Δονόβη. Μετά την Ακαδημία Καλών Τεχνών, η φύση, το αυχενικό περιβάλλον και οι παραδόσεις της ελληνικής κουλτούρας συνέθεσαν την άποψή του για δημιουργία εικόνας. Για να φτιάξει γλυπτά ανταξία της σμίλης του εξερευνούσε τα βάθη της ανθρώπινης μοίρας, της έκφρασης των μυχών.

Αλλά οι μνήμες του έμεναν οι καθαρές μνήμες του νεαρού αγοριού που αντί να πηγαίνει στο σχολείο χανόταν στα βουνά, ψάχνοντας για τη μυστηριώδη κατοικία των θεών, και που ένιωθε τα λεία δάσκαλα του ρυακιού να χαϊδεύουν την παλάμη του. Οι τραγωδίες της οικογένειάς του, η εκτέλεση του πατέρα του, το χαμένο μέσο στην απόσπαση προσώπου και η φηγούρα της μητέρας του, τον παρό-

τρυναν ασυναίσθητα, να τις κρατήσει μέσα του και ζέροντας καλά το επάγγελμά του να μην τις αφήσει να χαθούν. Κουβαλούσε μέσα στο αίμα και τα νεύρα του την κλασική ελληνική κουλτούρα. Τις γνώσεις που του έλειπαν προσάδωσε με κάθε τρόπο να τις συμπληρώσει διαδίδοντας. Δεν ήταν απόλυτα και μόνο υποχρεωμένος να δημιουργεί γλυπτά. Είναι υποχρεωμένος να βρει και την έκφραση του μυχικού του ρήγματος. Του διαχωισμού του ανάμεσα σε δυο πατρίδες. Ήταν υποχρεωμένος να το εμφανίσει στον κόσμο.

Στην πέτρα βρήκε το υλικό, και στο σμίλεμα την τεχνική που δεν αντιπαραθέτει τίποτα ξένο ανάμεσα στη συνείδηση και την απεικόνιση. Ξεκινώντας απ' την καρδιά του και το μυαλό του το πνεύμα του γλυπτού ρέει με το χέρι του κατευθύνει στο έργο. Και μέσα σ' αυτό βρίσκεται ολόκληρος ο εαυτός του. Το σμίλεμα της πέτρας το ανέπτυξε στο επίπεδο του δασκάλου. Κι όταν για πρώτη φορά, εδώ και δέκα χρόνια, μπόρεσε να γυρίσει στη γενέθλια γη του, βρήκε στο παλιό αμπέλι του παππού του ζερό το χώμα και αγριόχορτα. Αλλά τον παρηγόρησαν τα κατάλευκα μάρμαρα. Κι αυτό το υλικό που ακτινοβολεί από το εσωτερικό του λάμποντας στον ήλιο του άνοιξε μια καινούργια καλλιτεχνική εποχή. Η ομορφιά που το ανθρώπινο γένος κατέστρεψε έχει πολλαπλάσια αναπαραχθεί από το γλυπτό.

Την εποχή της δραστηριότητάς του στην Ουγγαρία δημιούργησε εξαιρετικά έργα, που τα θεωρώ όμως σαν προπαρασκευά, σαν προοίμιο της μεγάλης εξέλιξης. Γιατί τα ρεαλιστικά ή συμβολικά, μικρά ή μεγάλα έργα, πορτρέτα ή μνημεία γεννήθηκαν με την ίδια δυναμική φόρμα, με το πάλεμα με την πέτρα. Η συγκίνηση και η δύναμη δεν έχουν χαθεί μέσα σ' αυτά. Η πλαστική τους, η τέχνη της υποταγής της μάζας, τα κλειστά περιγράμματα, δείχνουν μια δυνατή σύγχρονη άποψη. Ο χαρακτήρας της τέχνης είναι αναμφισβήτητος και η πραγματικά μεγάλη ανασκόληση γεννήθηκε στη σειρά των γυναικών από γαμμήτι.

Στην Ουγγαρία πέρασε από διαφορετικούς τρόπους σχηματικής απεικόνισης για να φτάσει σε απλές, ασηπτημένες φόρμες ή στη λυρική ελαφρότητα που είναι γεμάτη κίνηση. Τα πραγματικά πορτρέτα των μυθικών ηρώων ανάσπασαν στην ψυχή των ανθρώπων το πνεύμα των μύθων. Από τη συμβολική απεικόνιση των αρχαίων πολιτισμών, έφτασε στην πλαστική απεικόνιση του πνεύματος της ευρωπαϊκής νοοτροπίας. Μετά τις καμπίλες, με τις οποίες άρχισαν να θεωρούνται τα γλυπτά σαν κτήρια, συνέχισε τα περάματά του. Σμίλεμε από την αρχή σε διαφορετικά μεγέθη το μεγάλο μυστήριο, το γυναικείο σώμα, που κλείνει μέσα του την αγάπη και τον έρωτα. Το απελευθερώσε από το μαρμαρένιο αγκάλιδο με μικρές διαφοροποιημένες στρογγυλές και μαλακές φόρμες. Μέσα σ' αυτό ζαναβρίσκει τη γενέθλια γη του.

Θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα καινούργια γλυπτά του μπορούν ν' αντιπαρατεθούν στους στίχους του Ομήρου.

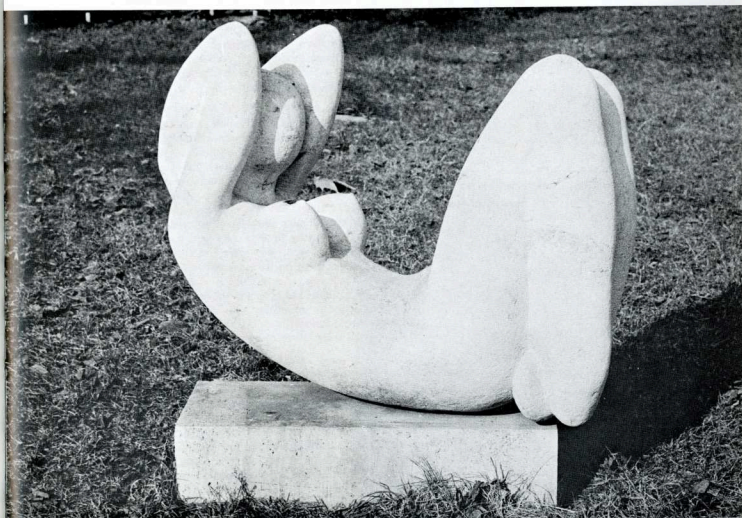
Τα νέα αυτά αγάλματα που μοιάζουν με τις ποικίλες αρχαϊκές μορφές που ανασύρθηκαν από τη θάλασσα, με ομαλές επιφάνειες, και αδειανές μαύρες κόγχες θα μπορούσαν ν' αποτελούν το πορτρέτο της ανθρωπότητας.

Στην τέχνη του όμως δεν υπάρχει κερδοσκοπικό στοιχείο. Μόνο η συναισθηματική του βίαια αίσθηση φορτίζει το ακατανίκητο πάθος του με το οποίο υμνεί το γυναικείο φύλο. Το ηρωικό, το τραγικό, το παιγνιδιάρικο, το λυρικό ή το ερωτικό είναι όλα στοιχεία που χαρακτηρίζουν τα γλυπτά του. Μαλακές καμπύλες και εκρηκτικές τάσεις, βαθιές σκέλες και λαμπρές επιφάνειες χαρακτηρίζουν την πλαστική του εκτέλεση. Ξέρει καλά τις ιδιότητες της πέτρας. Μπορεί να κατασκευάσει ζωντανές υπάρξεις από το υλικό του. Το μινυμά του είναι η ίδια η σχηματοποίηση που

επικοινωνεί με τη μορφή και το περιεχόμενό της. Η επίδρασή της ξεκινά από τη συγκίνηση της πρώτης ματιάς.

Οι ιδιαίτερες περίοδοι του έργου του φαίνονται από τα γλυπτά της ίδιας τεχνοτροπίας. Με τις νεότερες δημιουργίες του, την Ελληνίδα γυναίκα από γαμμήτι, τις φηγούρες του γυμνού κορμισού, τις γεμάτες φηγούρες και κορμούς εκφράζει μια ταύτιση με πλήρη ερωτική συγκίνηση και επιτακτική γνώση. Πλάθει τα γλυπτά του όπως ο χειμαρρός δίνει μορφή στη μάζα των χαλκικών, στην επιφάνειά τους ή στο περιγράμμά τους. Αυτή την εκδήλωση τη χρωματίζει στον ελληνικό ήλιο, τη θάλασσα και το κάτασπρο μάρμαρο.

Δρ. ΖΟΥΖΑΝ ΦΕΧΕΡ
Ιστορικός της τέχνης

Andreas Papachristos is an excellent master of the medium generation, his works are kept in museums, his monumental works are exhibited in the public squares at many places of Hungary and have become part of the cultural heritage of the community.

He had to leave his home-land Greece at the age of 11. He was evacuated with many of his companions during the civil war. They got a new home-land here, but the boarding schools, the provisional lodgings could not give a real home for these children. They felt themselves as the children of the State, without family, with language difficulties, with different temperament, with different traditions — and they had to begin their lives anew. Many things are comprehensible in the fate of the artist too, his passionate, sometimes unrestrained way of life, his furious, fervid working ability, his changes of mood, his depressions. But the quick development of his talent, the special way of emotional chaffing, the permanent contradictions of the lost and the new native land — these are unusual intensive powers in the life of an artist.

He got an atelier and a home in Szentendre, where he surrounded himself with the pictures of his memory — a part of Greece. In his garden he reproduced in a reduced copy the Mediterranean parklands, populating it with his sculptures. He keeps to his sculptures obstinately, his oeuvre is also rich in numbers, his fantasy is inexhaustible, the enhancement in variations of the single themes demonstrates fully his thinking as a sculptor. He is working also on commission — but first of all for himself. He is carving in noble materials, directly in stone, his thoughts, his emotions. This was the most complete possibility for communication for him, although he had friends, mates from all classes of society, but his way of life never became consolidated. He preferred to go to corners or to pubs and instead of the sea he watched the sunset at the Danube-embankment. After the Academy of Fine Arts, the nature, the Hungarian environment and the traditions of the Greek culture have formed his pictorial view, he explored the depths of human fate, faces, souls — for phenomena worthy of the chisel of sculptures.

But the remembrances remained clear of a young boy, who went instead of school into the mountains, seeking the mysterious domicile of Gods, and felt in his palms the caressing safety of the river-gravels. The tragedies in his family, the execution of his father, the figure and face of his mother lost in the obscurity urged him unconsciously — knowing his profession well — to fix them, not to leave them lost. He carried the classic Greek culture in his blood, in his nerves and tried to substitute his knowledge from books. He had not only to make sculptures, but he had to find the expression of his soul split in two pieces in

the two native lands and he had to show it for the world.

He found in the stone the material, in carving the technique which does not put any foreign means between the conscience and the representation. From his heart, from his brain, through his hand — the spirit of the sculpture streams directly into the work, his whole individualism is within. He developed stone-carving at a master's level. When he could return for the first time to his native land, he found dried out soil and roots in the former vineyard of his grandfather. This occurred ten years ago. Then the white marmors consoled him. And this radiating from inside material, sparkling in the sunshine opened a new epoch in his artistic life. The beauty destroyed by mankind was reproduced multiplied by the sculptor.

His activity in Hungary — although his works are excellent works, I consider them as a preparation, the antecedents of his great evolution. Because his realistic, or symbolic small and greater works, portraits and monuments are born with a small dynamic forming, in the struggle with the stone, the emotion and the power is not missing in them, their plastic, mass art, closed outlines show a strong, modern view, their stone-character is unambiguous — but the real, great discovery is born in the series of the gravel-women.

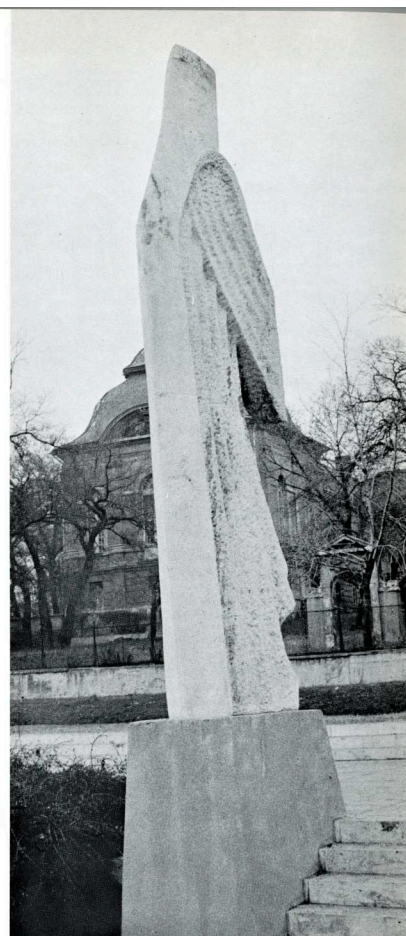
In Hungary he passed through the different ways of figural depiction, he arrived to the simple, abstract forms, or to the lyric lightness full of movement. His real portraits or mythic heroes draw up the soul of men, the spirit of legends. From the symbolic representations of ancient cultures to the plastic visualization of the essence of European styles, after the caryatides, through the acts understood like buildings — he continued his experiments. He carves in different sizes anew the great mystery, the woman's body, including the love, he opens them from the marmor-blocks, with mild differences, rounded, smooth forms. In them he finds his native land.

I could put only the series of Homer beyond the new sculptures as a similar value, which is like the variation of the archaic forms turned up from the depth of the sea. With smooth surfaces, with hollow, dark eye-sockets — it could be the portrait of humanity.

However, there is no speculative element in his art, only his emotional, passionate filling is strong, his passion celebrating the woman's body is unmanageable. Heroic, tragic, playful, lyric, erotic — all these attributes are suitable for his sculptures. Smoothly adherent bends, and explosive tensions, deep shades and sparkling surfaces are characterizing his plastic performance. He knows well the properties of stone, he is able to create living creatures from his material. His message is the figuration itself, which

communicates with its form-being its content; its influence is produced with the emotion of the first glance. Thus, the individual periods of his oeuvre show the pieces of the same thinking-series. Within his newest creations, the Greek gravel-women, girl-nude figures, with full figures and torsos, he expresses an identification with full erotic emotion, and masterful knowledge. He is forming his sculptures like the strong streaming brooks is forming the masses of stones, their surface, or outlines. This fulfillment is due to the Greek sunshine, the sea and the white marmor.

ZSUZSA D. FEHÉR dr.
Art historian

Όσα έργα δεν ανήκουν σε δημόσιες συλλογές
ανήκουν στην κυρία Ανδρέα Παπαχρίστου

All works not included in public collections
belong to Mrs. Andreas Papachristou

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

Σειρά «Αναπαυόμενες»

1. Αναπαυόμενη, I, 1966
Λευκό μάρμαρο, 20,5 x 26 x 21 εκ.
2. Αναπαυόμενη, II, 1969
Μαύρος σχιστόλιθος, 20 x 28 x 18 εκ.
3. Αναπαυόμενη, III, 1969
Λευκό μάρμαρο, 17 x 27 x 14 εκ.
4. Αναπαυόμενη, IV, 1977
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 27 x 40 x 19 εκ.
5. Αναπαυόμενη, V, 1977
Μάρμαρο Κίνας, 29 x 21 x 18 εκ.
Υπουργείο Πολιτισμού και Παιδείας, Βουδαπέστη
6. Αναπαυόμενη, VI, 1978
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 38 x 71 x 33 εκ.
7. Αναπαυόμενη, VII, 1978
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 60 x 86 x 30 εκ.
8. Αναπαυόμενη, VIII, 1985
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 30 x 65 x 28 εκ.
9. Ελληνισμός, 1967
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 28 εκ.
10. Ρωμανική Επαγή, 1969
Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 22 εκ.
11. Γοτθική Τέχνη, 1969
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 25 εκ.
12. Αναγέννηση, 1967
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 28 εκ.
13. Μπαρόκ, 1969
Λευκό μάρμαρο, 32 εκ.
14. 20ός Αιώνας, 1969
Πέτρα Κίνας, 14 εκ.

Σειρά «Όμηρος»

15. Όμηρος, I, 1966
Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 29 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας, Βουδαπέστη

16. Όμηρος, II, 1966
Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 23 εκ.
17. Όμηρος, III, 1971
Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 24 εκ.
18. Όμηρος, IV, 1971
Ασβεστόλιθος, 25 εκ.
19. Όμηρος, V, 1971
Χρωματισμένος ασβεστόλιθος, 25 εκ.

Σειρά «Γυναικεία Κεφάλια»

20. Γυναικείο κεφάλι, I, 1967
Σχιστόλιθος, 23 εκ.
21. Γυναικείο κεφάλι, II, 1968
Σχιστόλιθος, 23 εκ.
22. Γυναικείο κεφάλι, III, 1975
Αντζίτις, 28 εκ.
23. Γυναικείο κεφάλι, IV, 1981
Αντζίτις, 27 εκ.
24. Γυναικείο κεφάλι, V, 1982
Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 30 εκ.
25. Γυναικείο κεφάλι, VI, 1983
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 27 εκ.

Σειρά «Γένεση»

26. Κατασκευή, 1971-72
Καρυδιά, 130 εκ.
27. Γένεση, 1971
Καρυδιά, 132 εκ.
28. Σχηματισμός, 1971
Καρυδιά, 110 εκ.
29. Έμβρυο, 1971
Δρυς, 95 εκ.
30. Μητέρα και παιδί, 1971
Δρυς, 100 εκ.

31. Σχήμα I (Φαλλός), 1973
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 129 εκ.

32. Σχήμα II (Κόλπος), 1973
Κόκκινο μάρμαρο, 96 εκ.

Σειρά «Μαντόνα»

33. Βυζαντινή Μαντόνα, 1974
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 76 εκ.
34. Γοτθική Μαντόνα, 1967
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 75 εκ.
35. Μαντόνα της Αναγέννησης, 1969
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 70 εκ.
36. Μαντόνα του 20ού Αιώνα (Μπέρα και Παιδί), 1987
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 170 εκ.

Σειρά «Καρυάτιδες»

37. Καρυάδα, I, 1975
Κόκκινο μάρμαρο, 125 εκ.
38. Καρυάδα, II, 1976
Λευκό μάρμαρο, 101 εκ.
39. Καρυάδα, III, 1976
Λευκό μάρμαρο, 102 εκ.
40. Καρυάδα, IV, 1976
Ασβεστόλιθος Βουλγαρίας, 160 εκ.
41. Καυάδα, V, 1973
Λευκό μάρμαρο, 108 εκ.
42. Καρυάδα, VI, 1978
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 113 εκ.
43. Σόμα, 1963
Σμίλαξ, 58 εκ.
44. Κεφάλι, 1967
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 39 εκ.
45. Αϊνστάιν, 1971
Ασβεστόλιθος, 26 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
46. Αρχαϊκός κορμός, 1971
Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 94 εκ.

47. Νίκη, 1975
Ασβεστόλιθος, 113 εκ.
Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
48. Κοπέρνικος, 1974
Αντζήτης, 28 εκ.
49. Μνήμη Πομπήας, 1975
Πέτρα Γιουγκοσλαβίας, 57 εκ.
50. Ζευς, 1977
Χρωματισμένος ασβεστόλιθος του Σούττο, 42 εκ.

51. Αταβισμός, 1974
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 115 εκ.
52. Κεφάλι αλόγου, 1973
Ασβεστόλιθος, 91 εκ.

53. Δάφνης και Χλόη, 1978
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 108 εκ.

54. Κορμός, 1980
Ασβεστόλιθος του Σούττο, 104 εκ.

55. Προμηθέας, 1983
Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
Μουσείο Φέρεντου, Σέντεντρε

56. Μπέλα Μπάρτοκ, 1980
Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
Μουσείο Χάτθαν Λάγος, Χάτθαν

Σειρά «Μπέρα και Παιδί»

57. Μπέρα και Παιδί, I, 1965
Κόκκινο μάρμαρο, 20 εκ.
58. Μπέρα και Παιδί, II, 1968
Μάρμαρο Κίνας, 42 εκ.

CATALOGUE

Lying Woman Series

1. Lying Woman, I., 1966
White marble, 20,5×26×21 cm
2. Lying Woman, II., 1969
Black slate, 20×28×18 cm
3. Lying Woman, III., 1969
White marble, 17×27×14 cm
4. Lying Woman, IV., 1977
Limestone of Süttő, 27×40×19 cm
5. Lying Woman, V., 1977
Chinese marble, 29×21×18 cm
Property of the Ministry of Culture and Education, Budapest
6. Lying Woman, VI., 1978
Limestone of Süttő, 80×71×33 cm
7. Lying Woman, VII., 1978
Bulgarian limestone, 60×86×30 cm
8. Lying Woman, VIII., 1985
Limestone of Süttő, 30×65×28 cm
9. Hellenism, 1967
Bulgarian limestone, 28 cm
10. Romanesque Age, 1969
Jugoslav stone, 22 cm
11. Gothic Art, 1969
Bulgarian limestone, 25 cm
12. Renaissance, 1967
Bulgarian limestone, 28 cm
13. Baroque, 1969
White marble, 32 cm
14. 20th Century, 1969
Chinese stone, 14 cm

Homer Series

15. Homer I., 1966
Painted limestone, 29 cm
Property of the Hungarian National Gallery, Budapest

16. Homer, II., 1966
Jugoslav stone, 23 cm
17. Homer III., 1971
Painted limestone, 24 cm
18. Homer IV., 1971
Limestone, 25 cm
19. Homer V., 1971
Painted limestone, 27 cm

Woman-Head Series

20. Woman-head I., 1967
Slate, 23 cm
21. Woman-head II., 1968
Slate, 23 cm
22. Woman-head III., 1975
Andesite, 28 cm
23. Woman-head IV., 1981
Andesite, 27 cm
24. Woman-head V., 1982
Jugoslav stone, 30 cm
25. Woman-head VI., 1983
Bulgarian limestone, 27 cm

Genesis Series

26. Structure, 1971-72
Walnut, 130 cm
27. Genesis, 1971
Walnut, 132 cm
28. Formation, 1971
Walnut, 110 cm
29. Embryo, 1971
Oak, 95 cm
30. Mother and Child, 1971
Oak, 100 cm
31. Form I. (Phallus), 1973
Bulgarian limestone, 129 cm

32. Form II. (Vagina), 1973
Red marble, 96 cm

Madonna Series

33. Byzantine Madonna, 1974
Limestone of Süttő, 76 cm

34. Gothic Madonna, 1967
Limestone of Süttő, 75 cm

35. Renaissance Madonna, 1969
Limestone of Süttő, 70 cm

36. 20th Century Madonna (Mother and Child), 1967
Bulgarian limestone, 170 cm

Caryatid Series

37. Caryatid I., 1975
Red marble, 125 cm

38. Caryatid II., 1976
White marble, 101 cm

39. Caryatid III., 1976
White marble, 102 cm

40. Caryatid IV., 1976
Bulgarian limestone, 160 cm

41. Caryatid V., 1973
White marble, 108 cm

42. Caryatid VI., 1978
Limestone of Süttő, 113 cm

43. Corpus, 1963
Yewtree, 58 cm

44. Head, 1967
Limestone of Süttő, 39 cm

45. Einstein, 1971
Property of the Hungarian National Gallery,
Budapest
Limestone, 26 cm

46. Archaic Torso, 1971
Jugoslav stone, 94 cm

47. Nike, 1975
Limestone, 113 cm
Property of the Hungarian National Gallery,
Budapest

48. Copernic, 1974
Andesite, 28 cm

49. Pompeii Memory, 1975
Jugoslav stone, 57 cm

50. Zeus, 1977
Painted limestone of Süttő, 42 cm

51. Atavism, 1974
Limestone of Süttő, 115 cm

52. Horse-head, 1973
Limestone, 91 cm

53. Daphne and Cloe, 1978
Limestone of Süttő, 108 cm

54. Torso, 1980
Limestone of Süttő, 104 cm

55. Prometheus, 1983
Limestone, 70 cm
Property of the Ferenczy Museum, Szentendre

56. Béla Bartók, 1980
Limestone, 65 cm
Property of the Hatvany Lajos Museum, Hatvan

Mother and Child Series

57. Mother and Child I., 1965
Red marble, 20 cm

58. Mother and Child, II., 1968
Chinese marble, 42 cm

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

- 1937 Γεννήθηκε στη Λιθιά, ένα χωριό κοντά στην Κα-
σσιόρα.
1948 Πήγε στην Ουγγαρία κατά τη διάρκεια του εμφυ-
λίου πολέμου στην Ελλάδα
1953-57 Σπούδασε στην Επαγγελματική Δευτεροβάθμια
Σχολή Καλών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, με δα-
σκάλους το ζωγράφο Λάζλο Μίσκοτς και το γλύπτη
Γιόζεφ Σόμογκυ
1957-62 Σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της
Ουγγαρίας, με δάσκαλο το γλύπτη Σάντορ
Μίκους
1962-72 Μέλος του Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1962 Έγινε μέλος του Ιδρύματος Τέχνης της Δημοκρα-
τίας του Ουγγρικού λαού
1968 Έγινε μέλος της Ένωσης Ούγγρων Καλλιτεχνών

Βραβεία

- 1966 Βραβείο Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1967 Δεύτερο Βραβείο στον Εθνικό Διαγωνισμό Λένιν
1969 Βραβείο Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών
1968 Βραβείο Μούνκασου.

Έργα σε δημόσιες συλλογές

Εθνική Πινακοθήκη Ουγγαρίας
Μουσείο Γιάνοσ Πανόνιους, Πέιτς
Μουσείο Εργατικού Κινήματος, Βουδαπέστη
Μουσείο Φέρεντσ Κάρολυ, Σέντενρε
Μουσείο Χέρμαν Όττο, Μίσκολτς
Γκαλερί Χάιθαν, Χάιθαν

Ατομικές εκθέσεις

- 1972 Γκαλερί Στούντο, Βουδαπέστη
1975 Πολιτιστική Στέγη, Κίσκουχαλας (με τον Κάρολυ
Κύμιο)
Πολιτιστικό Κέντρο της Επαρχίας
Κήπος Γλυπτικής, Τάτα
1977 Πολιτιστική Στέγη, Τάτα
1981 Κήπος Γλυπτικής στην οδό Βας, Βουδαπέστη
Γκαλερί της Παροικίας των Καλλιτεχνών, Σέν-
τενρε
1983 Πολιτιστική Στέγη, Κίσκουχαλας

Ομαδικές Εκθέσεις

- 1965 Από τότε συμμετέχει συνεχώς στις επίσημες εκθέ-
σεις του Εργαστηρίου Νέων Καλλιτεχνών στο
Μουσείο Ερνστ της Βουδαπέστης

- 1968 9η Εθνική Έκθεση Καλών Τεχνών, Μέγαρο Εκ-
θέσεων, Βουδαπέστη
Στούντο '58-'68, Μέγαρο Εκθέσεων, Βουδαπέστη
1971 Σαλόνι του Δήμου Πέιτς, Εθνική Πινακοθήκη
Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
«Νέα Έργα», Μέγαρο Εκθέσεων, Βουδαπέστη
1973 «Καλοκαίρι του Σέντενρε», Πολιτιστικό Κέντρο
Γιόζεφ Ατίλα, Σέντενρε
1974 «Τα πέντε χρόνια της Παροικίας των Καλλιτεχνών
του Σέντενρε», Γκαλερί της Παροικίας των Καλ-
λιτεχνών, Σέντενρε
1976 «Η Τέχνη του Σέντενρε», Εθνική Πινακοθήκη
Ουγγαρίας, Βουδαπέστη
1977 «Πρόσωπα και Πεπρωμένα», Γκαλερί Χάιθαν,
Χάιθαν
1978 Μουσείο Βακ Μπότταν, Γκαλερί της Ελληνικής
Εκκλησίας, Βακ
Σαλόνι του Δήμου Πέιτς, Μουσείο Φέρεντσ
Κάρολυ, Σέντενρε
1980 «Η Ουγγρική Τέχνη τα τελευταία 35 χρόνια»,
Πύργος Λάμπεργκ, Μορ
1982 Έκθεση στον Κήπο της Λέσχης των Αξιωματι-
κών, Μπαλατονκένεζε
Παρουσίασε επίσης έργα του στην 6η Μπιεννάλε
Νέων του Παρισιού (1969), στη Βιέννη (Ουγγρι-
κό Κολλέγιο, 1970), στο Μίντελχάιμ, το Βελιγρά-
δι, τη Μόσχα, τη Στοκχόλμη και την Αθήνα

Κατάλογος έργων του Ανδρέα Παπαχρίστου σε δημόσιες πλατείες

1. Βουδαπέστη, ΙΧ, Πλατεία Μαρκουσόφσκι
Προτομή Λάγος Μαρκουσόφσκι, 1964
Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
2. Κέστχελι, Πάρκο Φέστεπιτς
Προτομή Κάρολυ Γκόλντμαν, 1965
Ασβεστόλιθος, 75 εκ.
3. Κέσμεκει, Γλυπτικός περίπατος
Προτομή Μπέλα Ίβαν Γκρύνδαλνι, 1966
Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
4. Σομπάτχελι, Πάρκο Γκόκιά, Ξενοδοχείο Τουρίστ
Καθιστή Γυναίκα, 1969
Ασβεστόλιθος, 160 εκ.

5. Σάλυ, Ινστιτούτο Κινησιοθεραπείας
Μητέρα και παιδιά, 1969
Ασβεστόλιθος, 220 εκ.
6. Βουδαπέστη, V. Υπουργείο Γεωργίας
Κόμωση, 1969
7. Σέκσαρντ, Επαρχιακή Επιτροπή του Κόμματος των
Ούγγρων Σοσιαλιστών Εργατών
Λένιν, 1972
Πέτρα, 30 εκ.
8. Τέβελ, Κοινοτική Επιτροπή του Κόμματος των
Ούγγρων Σοσιαλιστών Εργατών
Λένιν, 1972
Πέτρα, 30 εκ.
9. Βουδαπέστη, XIV, Πάρκο Βάργκα Γκαούλα
Οικογένεια, 1975
Πέτρα, 180 εκ.
10. Κόντορος, Κοινοτικό Συμβούλιο
Λένιν, 1975
Πέτρα, 65 εκ.
11. Τάρπα, Πάρκο Κοινοτικού Συμβουλίου
Προτομή 'Εντρε Μπάτσι Ζιλνσκι, 1975
Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
12. Κίσκουνχάλας, Δημοτικό Σχολείο
II, Ράκοτσι, 1976
Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
13. Αλοσμπελάτελι, Χώρος Παιδικών Διακοπών
II, Ράκοτσι, 1976
Πέτρα, 65 εκ.
14. Κάποσβαρ, Γραφείο Στέγασης Μπεκέρφουρεντ
Πλαστικά Γηπέδου, 1976
7 στοιχεία, ασβεστόλιθος
15. Σινκετρίνσοντορ, Λέσχη του Κόκκινου Μετεωρίτη
Αναμνηστική πέτρα με επιγραφή, 1978
Πέτρα, 300 εκ.
16. Μνήμες, Δημοτικό Σχολείο στην οδό Ράκοτσι
II, Ράκοτσι, 1980
Πέτρα, 70 εκ.
17. 'Αρσντ, Πλατεία Απελευθέρωσης
Νίκη (Ανύμνηση Απελευθέρωσης), 1980
Ασβεστόλιθος, 500 εκ.
18. 'Εγκερ, Γραφείο Στέγασης Μπάτσι Ζιλνσκι
Σεπλωμένη μορφή, 1980
Ασβεστόλιθος, 270 εκ.
19. Σάρβας, Πολιτιστική Στέγη
Προτομή 'Εντρε Μπάτσι Ζιλνσκι, 1981
Ασβεστόλιθος, 65 εκ.
20. Βουδαπέστη, XIV, Πάρκο της Πόλης
Προτομή Μόλαν Φουστ, 1981
Ασβεστόλιθος, 70 εκ.
21. Χαίντουσάμποςλο, Σχολή Επαγγελματικής Γεωργι-
κής Εκπαίδευσης
Τρεις Νεράιδες, Κρίνη, 1982
Πέτρα, 270 εκ.
22. 'Εσπεργκοι, Πλατεία Ηρώων
Μουσική, 1984
Ασβεστόλιθος, 270 εκ.
23. Σέντενρε, Πολιτιστική Στέγη Υπουργείου Αμύνης
Κορμός, 1984
Ασβεστόλιθος, 115 εκ.
24. Σέντενρε, Ποροικία Καλλιτεχνών
Οι τρεις Χάριτες
Ασβεστόλιθος, 220 εκ.
25. Πέρεγκι Ντούνασσορ 30, Ράτακεβε
Καρυάδα, 1986
Ασβεστόλιθος, 110 εκ.
26. Αναπαυόμενη, 1987
Ασβεστόλιθος, 160 εκ.
27. Πάρκο καλυπθηντρίου, Πακς
Νίκη, 1988
Ασβεστόλιθος, 170 εκ.
28. Ξενοδοχείο Πέντα, XIII, Βουδαπέστη
Καρυάδα, 1989
Ασβεστόλιθος, 210 εκ.

BIOGRAPHY

1937 born in Lythia/Greece.
1948 came to Hungary as child of exile parents
1953-57 studied at the Fine and Applied Arts Vocational
Secondary School, his masters were László
Miskolczy painter and József Somogyi sculptor
1957-62 studied at the Hungarian Academy of Fine Arts,
his master was Sándor Mikus sculptor
1962-72 member of the Young Artists' Studio
1962 became member of the Art Found of the
Hungarian People's Republic
1968 became member of the Association of Hungarian
Artists

1971 Pest County Salon, Hungarian National Gallery,
Budapest
1973 "New Works", Palace of Exhibitions, Budapest.
"Summer of Szentendre", József Attila Cultural
Centre, Szentendre
1974 "The Five Years of the Szentendre Artists' Col-
ony", Gallery of the Artists' Colony, Szentendre
1976 "The Art of Szentendre", Hungarian National
Gallery, Budapest
1977 "Faces and Fates", Hatvani Gallery, Hatvan
Vak Bottyán Museum, Gallery of the Greek
Church, Vác
1978 Pest County Salon, Ferenczy Károly Museum,
Szentendre
1980 "Hungarian Art in the Last 35 Years", Lamberg
Castle, Mór
1982 Exhibition in the Park of the Officers' Resort,
Balatonkenese
His works were also exhibited at the 6th Youth
Biennale of Paris (1969), in Wien (Collegium
Hungaricum, 1970), in Mindelheim, Belgrade,
Moscow, Stockholm and Athens.

Prizes

1966 Prize of the Young Artists' Studio
1967 National Lenin Competition - 2nd Prize
1969 Prize of the Young Artists' Studio
1978 Munkácsy Prize

Works in public collections

Hungarian National Gallery, Budapest
Janus Pannonius Museum, Pécs
Museum of Labour Movement, Budapest
Ferenczy Károly Museum, Szentendre
Hermann Ottó Museum, Miskolc
Hatvani Gallery, Hatvan

List of Andreas Papachristos' works in public squares:

One-Man Shows

1972 Studio Gallery, Budapest
1975 Cultural House, Kiskunhalas/with Károly Klimó/
County Cultural Centre, Sculpture Garden, Tata
1977 Cultural House, Tata
1981 Sculpture Garden at the Vas Street, Budapest
1983 Gallery of the Artists' Colony, Szentendre
Cultural House, Kiskunhalas

Collective Shows

1965 From this time on he constantly participates at
the annual exhibition of the Young Artists' Studio
at the Ernst Museum in Budapest
1968 9th National Fine Arts Exhibition, Palace of Ex-
hibitions, Budapest
Studio '58-'68, Palace of Exhibitions, Budapest

1. Budapest, IX., Markuszovszky Square:
Lajos Markuszovszky, bust, 1964
Limestone, 65 cm
2. Keszthely, Festetics Park:
Károly Goldmann, bust, 1965
Limestone, 75 cm
3. Kecskemét, Sculptural promenade:
Béla Iványi Grünwald, bust, 1966
Limestone, 70 cm
4. Szombathely, Jókai Park, Hotel Tourist:
Squatting Woman, 1969
Limestone, 160 cm
5. Sály, Institute for Kinesitherapy:
Mother and Children, 1969
Limestone, 220 cm

6. Budapest, V., Ministry of Agriculture:
Combing, 1969
7. Szekszárd, County Committee of the Hungarian
Socialist Workers' Party:
Lenin, 1972
Stone, 30 cm
8. Tevel, Community Committee of the Hungarian
Socialist Workers' Party:
Lenin, 1972
Stone, 30 cm
9. Budapest, XIV., Varga Gyula Park:
Family, 1975
Stone, 180 cm
10. Kondoros, Community Council:
Lenin, 1975
Stone, 65 cm
11. Tárpa, Community Council Park:
Endre Bajcsy Zsilinszky, bust, 1975
Limestone, 65 cm
12. Kiskunhalas, Elementary School:
II. Rákóczi, 1976
Limestone, 65 cm
13. Alsóbbélatelep, Children's Holiday Resort:
II. Rákóczi, 1976
Limestone, 65 cm
14. Kaposvár, Békefüred Housing Estate:
Playground Plastics, 1976
7 elements, limestone
15. Szigetmonostor, Red Meteorite Resort:
Memorial Stone Having an Inscription, 1978
Stone, 300 cm
16. Berkesz, Elementary School in Rákóczi Street:
II. Rákóczi, 1980
Stone, 70 cm
17. Aszód, Liberation Square:
Nike (Liberation Memorial), 1980
Limestone, 500 cm
18. Eger, Bajcsy Zsilinszky Housing Estate:
Lying Figure, 190
Limestone, 270 cm
19. Szarvas, Cultural House:
Endre Bajcsy Zsilinszky, bust, 1981
Limestone 65 cm
20. Budapest, XIV., City Park:
Miklós Füst, bust, 1981
Limestone, 70 cm
21. Hajdusoboszló, Agricultural Vocational Training
School:
Three Nixies, fountain, 1982
Stone, 270 cm
22. Esztergom, Heroes' Square:
Music, 1984
Limestone, chromium-steel, 270 cm
23. Szentendre, Cultural House of the Ministry of
Defense:
Torso, 1984
Limestone, 115 cm
24. Szentendre, Artists' Colony:
The Three Graces
Limestone, 220 cm
25. Peregi Dunasor 30., Ráckeve
Intimate Caryatid, 1986
Limestone, 110 cm
26. Institute for Doctors' Post-graduation, XIII.,
Budapest:
Lying Woman, 1987
Limestone, 160 cm
27. Swimming-pool Park, Paks:
Nike, 1988
Limestone, 170 cm
28. Hotel Penta, XIII., Budapest:
Caryatid, 1989
Limestone, 210 cm

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- «Η προτομή του Μπέλα 'Ιβαν Γκρύνβαλντ», *Petőfi Nőre* (ημερήσια), 1 Μαρτίου 1964
 «Η προτομή του Λάνγος Μαρκουσόφσκι», *Népszabadság* (ημερήσια), 2 Οκτωβρίου 1965
Petőcsky, Géza: «Εργαστήριο Νέων Καλλιτεχνών 1966», *Magyar Nemzet* (ημερήσια), 22 Απριλίου 1966
Szabo György: «Δοκιμή Νέων», *Éretet és Irodalom* (εβδομαδιαίο), 7 Μαΐου 1966
Petőcsky, Géza: «Στούντιο '67 - Έκθεση Νέων Καλλιτεχνών στο Μουσείο Ερνστ», *Magyar Nemzet* (ημερήσια), 17 Μαΐου 1967
Harangozó, Márta: «Στούντιο '67», *Esti Hírlap*, 18 Μαΐου 1967
Németh, Lajos: «Σκέμειρ πάνω στην 9η Εθνική Έκθεση Καλών Τεχνών», *Kritika* (μηνιαίο), Ιούνιος 1968
Németh, Lajos: «Σύγχρονη Ουγγρική Τέχνη», Εκδοτικός Οίκος Κόρβινα, 1968
Néray, Katalin: «Η Ουγγρική Τέχνη στο εξωτερικό», *Műgyűjtő* (τριμηνιαίο), 1η έκδοση 1969
Rózsa, Gyula: «Σολόνι Νέων», *Népszabadság* (ημερήσια), 10 Ιανουαρίου 1969
Tölgyesi, János: «Για τα γλυπτά στην Έκθεση του Εργαστηρίου», *Művészet* (μηνιαίο), Ιανουάριος 1969
Κονάκς, Gyula: «Στούντιο '58-'68», *Művészet* (μηνιαίο) Απρίλιος 1969
Németh, Lajos: «Νέες Προσπάθειες στην Ουγγρική Τέχνη», *Kritika* (μηνιαίο), Απρίλιος 1969
Rideg, Gábor: «Inessentials στο Σέντεντρε», *Népszava*, 10 Σεπτεμβρίου 1969
Vidos, Zoltán: «Νέοι Καλλιτέχνες», *Művészet* (μηνιαίο), Οκτώβριος 1969
Kontha, Sándor: «Η 6η Μηνιαία του Παρισιού», *Művészet* (μηνιαίο), Ιανουάριος 1970
Bojár Kálmán: «Ανδρέας Παπαχρίστος», *Művészet* (μηνιαίο), Φεβρουάριος 1970
Κονάκς, Gyula: «Οι Κάτοικοι της Παροικίας των Νέων Καλλιτεχνών στο Σέντεντρε», *Művészet* (μηνιαίο), Οκτώβριος 1970
«Πέρες», Magyar Ifjúság (εβδομαδιαίο), 4 Δεκεμβρίου 1970
Tomás, Ervin: «Οι Άποικοι», *Magyar Ifjúság* (εβδομαδιαίο), 4 Δεκεμβρίου 1970
Horváth, György: «Παραγγέλεις nåmeasa στα 'Νέα Έργα', *Magyar Nemzet* (ημερήσια), 9 Μαρτίου 1971
Hajduk, János: «Οι Δημιουργοί και τα Έργα τους», *Képes Újság* (εβδομαδιαίο), 10 Ιουλίου 1971
Rózsa, Gyula: «Η Βουδαπέστη είναι η Έδρα της Επαρχίας», *Népszabadság* (εβδομαδιαίο), 8 Οκτωβρίου 1971
Bojár, Iván: «Σολόνι του Δήμου της Πέστης», *Magyar Hírlap* (ημερήσια), φύλλο 270, 1971

- Székelly, András*: «Ανδρέας Παπαχρίστος, Γλυπτά στη Γκαλερί Στούντιο», *Népszabadság* (ημερήσια), 27 Οκτωβρίου 1972
Horváth, Béla: «Επιμειώσεις για μια Έκθεση», *Művészet* (μηνιαίο), Δεκέμβριος 1972
Vadas, József: «Βήματα», *Élet és Irodalom* (εβδομαδιαίο), 13 Ιανουαρίου 1973
Tasnádi, Attila: «Στούντιο '72», *Népszava* (ημερήσια) 14 Ιανουαρίου 1973
Sziklai, Jula: «Γοττευτική πόλη στην όχθη του Δούναβη», *Esti Hírlap* (ημερήσια), 28 Σεπτεμβρίου 1973
Vadas, József: «Μετά το Νεκρό Σημείο», *Élet és Irodalom*, 15 Δεκεμβρίου 1973
Molnár Zsolt: «Στούντιο '73», *Magyar Ifjúság* (εβδομαδιαίο), 25 Ιανουαρίου 1974
Bán, András: «On the Pretext of the Departing Guests», *Művészet* (μηνιαίο), Αύγουστος 1974
J.J.: «Στον Κόπο της Γλυπτικής», *Dolgozók Lapja* (ημερήσια), Komárom, 19 Ιουνίου 1975
Tamás, Fényes: «Άνοιξη στην Καλλιτεχνική Παροικία του Σέντεντρε», *Daily News*, 8 Απριλίου 1978
Losonci, Miklós: «Σολόνι του Δήμου της Πέστης», *Pest Megyei Hírlap* (ημερήσια), 15 Οκτωβρίου 1978
Sebes: «Νέα Έργα στην Πρωτεύουσα - Η προτομή του Μίλαν Φουστ», *Hétféli Hírek* (ημερήσια), 23 Ιουλίου 1979
 - «Γυναικεία κεφάλια του Ανδρέα Παπαχρίστου», *Népszás* (ημερήσια στην Επαρχία του Χέβες), 24 Μαρτίου 1984
 - «Γλυπτά του Ανδρέα Παπαχρίστου: Νίκη, Όμηρος», *Művészet* (μηνιαίο), Ιούλιος-Αύγουστος 1985

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

- Τηλεόραση
 Περιοδικό *Művészeti* (Καλλιτεχνικό Περιοδικό), 11 Ιουνίου 1975
Nézőpont ('Αποψη), 24 Οκτωβρίου 1978
 Στούντιο '81 (Στούντιο '81), 7 Απριλίου 1981
Műteremben (Στο Εργαστήριο), 23 Φεβρουαρίου 1986, Κανάι 1 ('Ηταν παραγωγή του Τμήματος Καλών Τεχνών της Ουγγρικής Τηλεόρασης)

Ραδιόφωνο

- Lattuk, kallottuk* (Είδαμε και ακούσαμε), 28 Οκτωβρίου 1972, ώρα 19.35, Ράδιο *Petőfi*

BIBLIOGRAPHY

- «The Bust of Béla Iványi Grünwald», *Petőfi Népe* (daily), 1 March 1964
- «The Bust of Lajos Markusovszky», *Népszabadság* (daily), 2 October 1965
- Perneczky, Géza: «Young Artists' Studio 1966», *Magyar Nemzet* (daily), 22 April 1966
- Szabó, György: «Youth Tests», *Élet és Irodalom* (weekly), 7 May 1966
- Perneczky, Géza: «Studio '67 - Young Artists' Exhibition in the Ernst Museum», *Magyar Nemzet* (daily), 17 May 1967
- Harangozó, Márta: «Studio '67», *Esti Hírlap*, 18 May 1967
- Németh, Lajos: «Reflections about the 9th National Fine Arts Exhibition», *Kritika* (monthly), June 1968
- Németh, Lajos: «Modern Hungarian Arts», *Corvina Publishing House*, 1968
- Néray, Katalin: «Hungarian Art Abroad», *Műgyűjtő* (quarterly), 1st issue 1969
- Rózsa, Gyula: «Youth Salon?», *Népszabadság* (daily), 10 January 1969
- Tölgyesi, János: «About the Sculptures at the Studio Exhibition», *Művészet* (monthly), January 1969
- Kovács, Gyula: «Studio '58-'68», *Művészet* (monthly), April 1969
- Németh, Lajos: «New Efforts in Hungarian Arts», *Kritika* (monthly), April, 1969
- Rideg, Gábor: «Insectorials in Szentendre», *Népszava*, 10 Sept. 1969
- Vidos, Zoltán: «Young Artists», *Művészet* (monthly), October 1969
- Kontha, Sándor: «The 6th Paris Biennale», *Művészet* (monthly), January 1970
- Bolgár, Kálmán: «Andreas Papachristos», *Művészet* (monthly), February 1970
- Kovács, Gyula: «The Inhabitants of the New Artists' Colony in Szentendre», *Művészet* (monthly), October 1970
- «Stones», *Magyar Ifjúság* (weekly), 4 December 1970
- Tamás, Ervin: «The Settlers», *Magyar Ifjúság* (weekly), 4 December '70
- Horváth, György: «Committed Works among the "New Works"», *Magyar Nemzet* (daily), 9 March 1971
- Hajduska, János: «Creators and Their Works», *Képes Újság* (weekly), 10 July 1971
- Rózsa, Gyula: «Budapest is the County Seat», *Népszabadság* (weekly), 8 October 1971
- Bojár, Iván: «Pest County Salon», *Magyar Hírlap* (daily), 270th issue, 1971
- Székel, András: «Andreas Papachristos' Sculptures in the Studio Gallery», *Népszabadság* (daily), 27 October 1972
- Horváth, Béla: «Notes on an Exhibition», *Művészet* (monthly), December 1972
- Vadas, József: «Steps», *Élet és Irodalom* (weekly), 13 January 1973
- Tasnádi, Áttila: «Studio '72», *Népszava* (daily), 14 January 1973
- Sziklai, Julia: «Inspiring Town on the Danube Riverside», *Esti Hírlap* (daily), 28 September 1973
- Vadas, József: «After the Dead Point», *Élet és Irodalom*, 15 Dec. 1973
- Molnár, Zsolt: «Studio '73», *Magyar Ifjúság* (weekly), 25 January '74
- Bán, András: «On the Pretext of the Departing Guests», *Művészet* (monthly), August 1974
- J.J.: «In the Sculpture Garden», *Dolgozók Lapja* (daily), Komárom, 19 June 1975
- Tamás, Fényes: «Spring in Szentendre Art Colony», *Daily News*, 8 April 1978
- Losonci, Miklós: «Pest County Salon», *Pest Megyei Hírlap* (daily), 15 October 1978
- Sebes: «New Works in the Capital - The Bust of Milán Füst», *Hétfői Hírek* (daily), 23 July 1979
- «Andreas Papachristos' Woman-Head Sculpture», *Népujság* (daily in Heves County), 24 March 1984
- «Andreas Papachristos' Sculptures: Nike, Homer», *Művészet* (monthly), July-August 1985

TV, RADIO PROGRAMMES

T V:

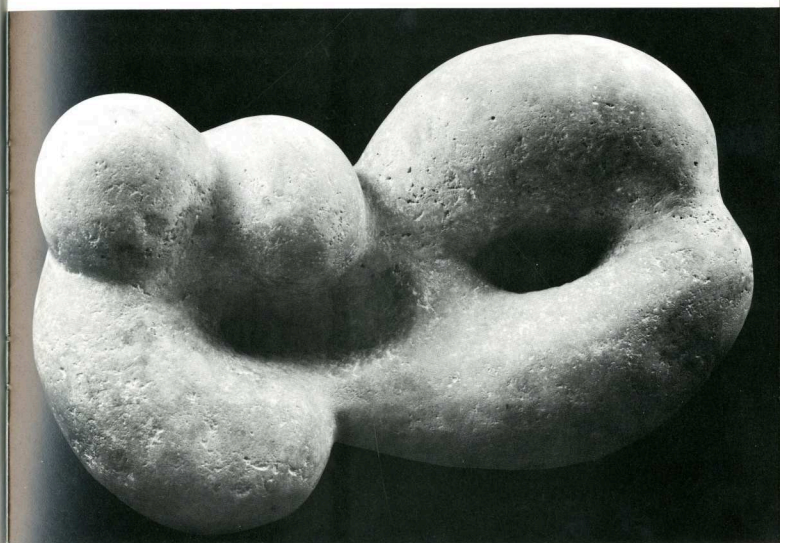
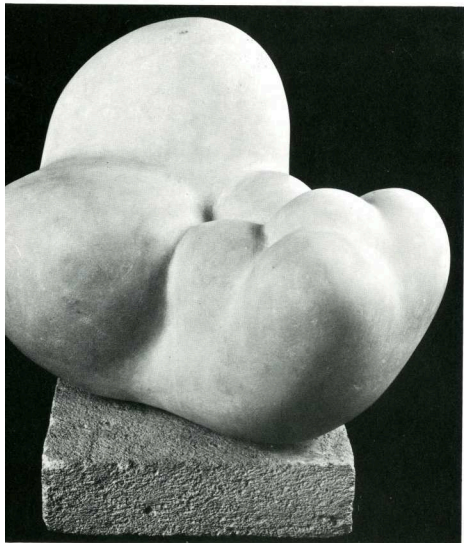
- Művészeti Magazin* (Art Magazine), 11 June 1975
- Nézőpont* (Viewpoint), 24 October 1978
- Stúdió '81* (Studio '81), 7 April 1981
- Műteremben* (In the Atelier), 23 February 1986, Channel 1 (it was produced by the Fine Arts Department of the Hungarian Television)

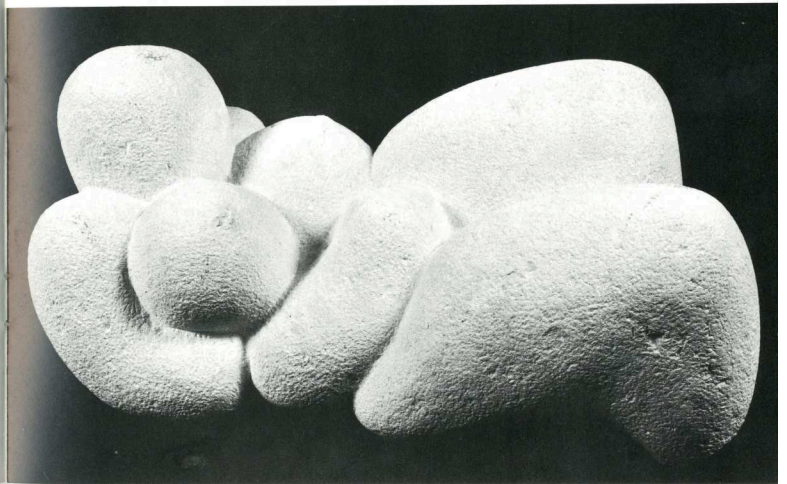
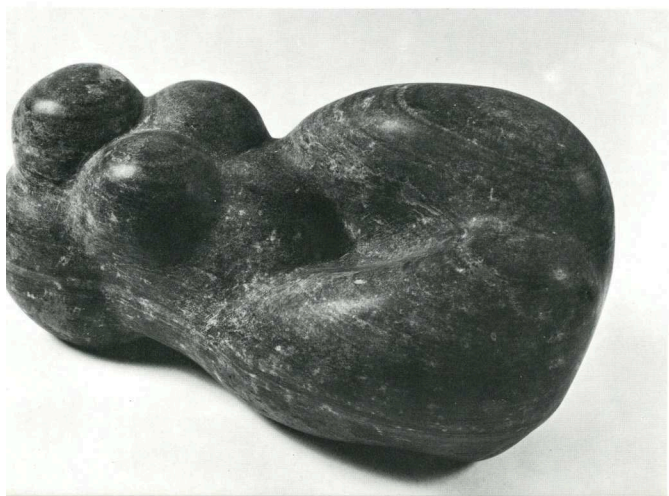
R a d i o:

- Láttuk, hallottuk* (We have seen and heard), 28 October 1972, 19.35 h., Radio Petőfi

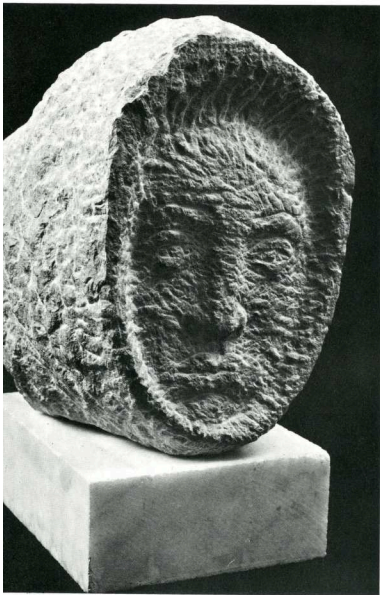
ΠΙΝΑΚΕΣ
PLATES

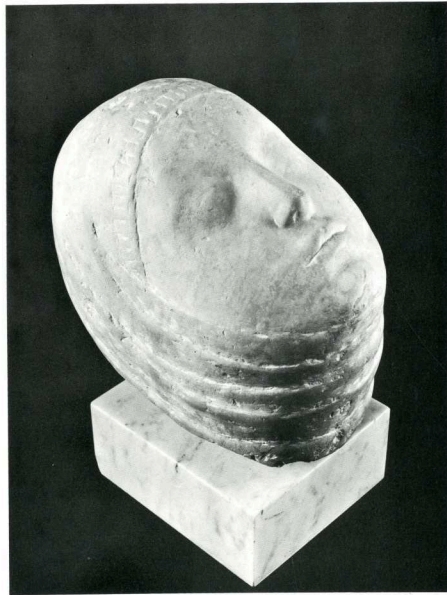

9

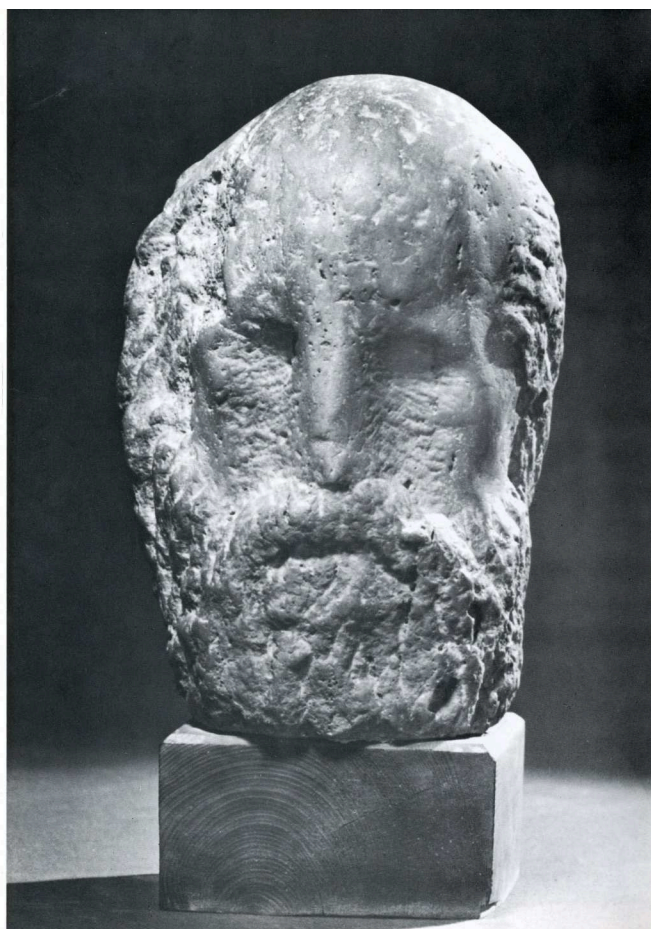
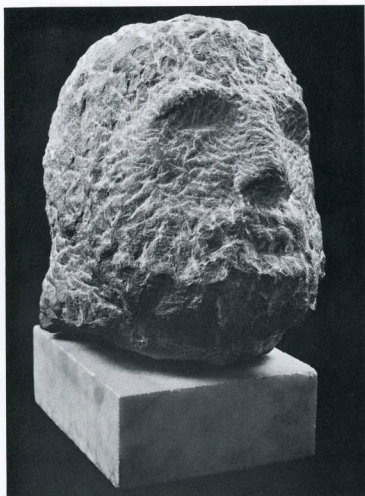
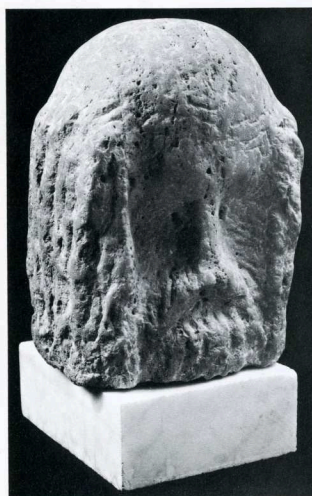

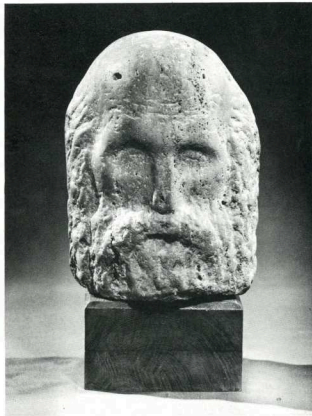
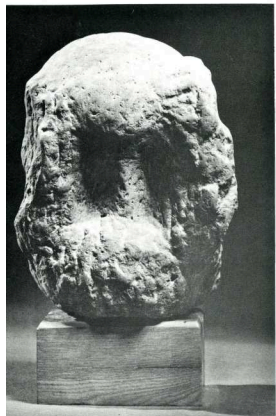
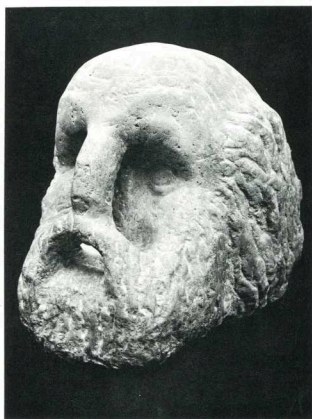
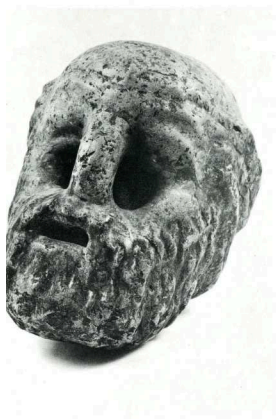
11

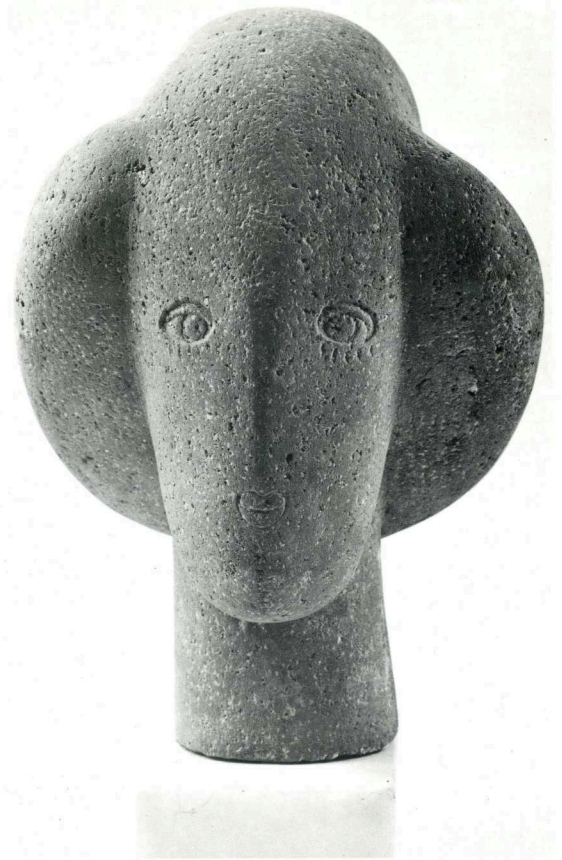
Από τη σειρά «Ὅμηρος»
From the «Homer» series

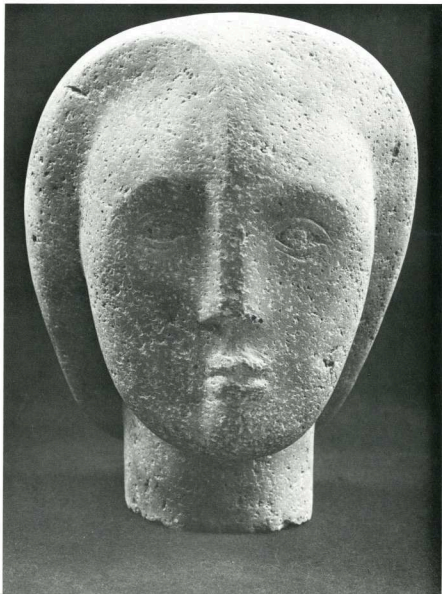
44

45

23

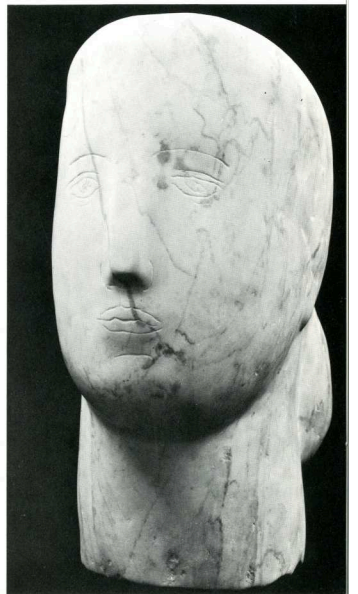
22

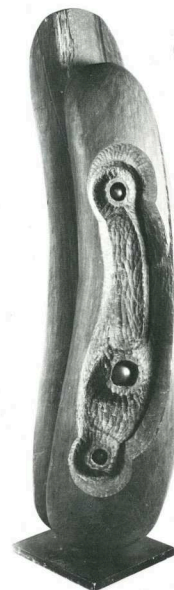
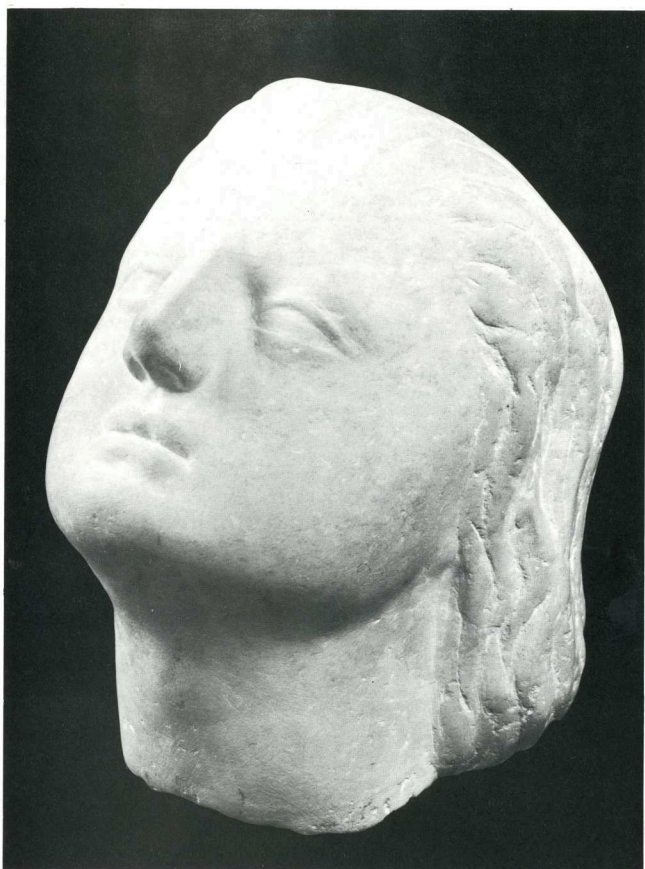

46

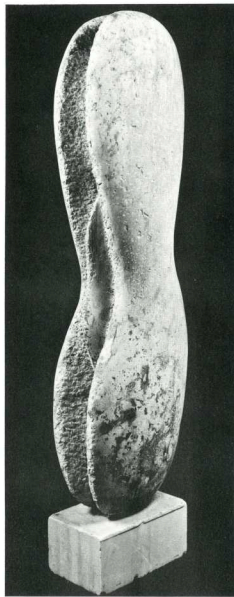
47

25

32

28

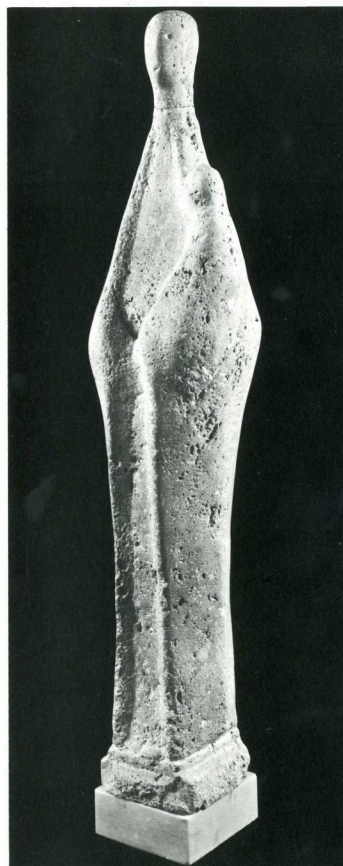

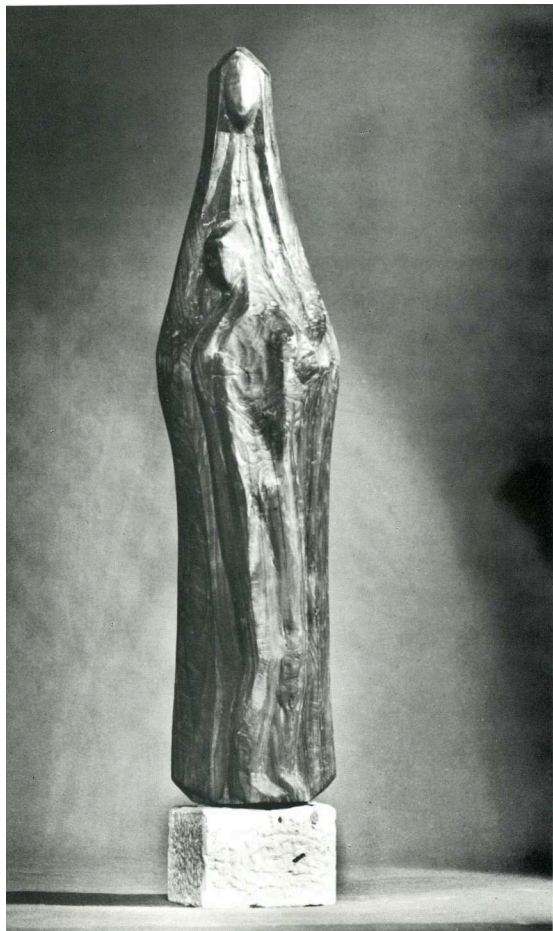
30

Από τη σειρά «Μανόνα»
From the «Madonna» series

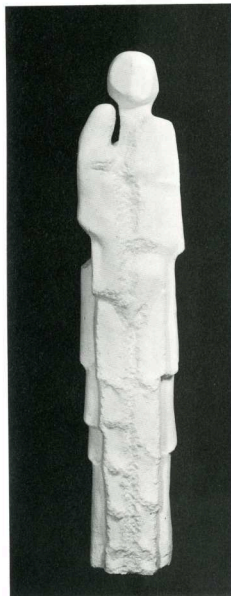

43

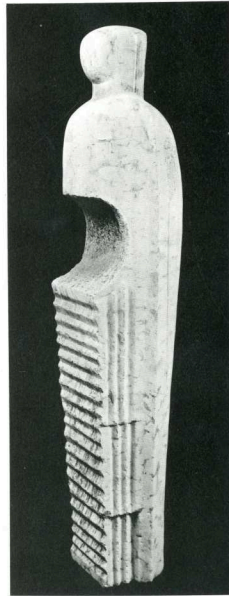
54

55

36

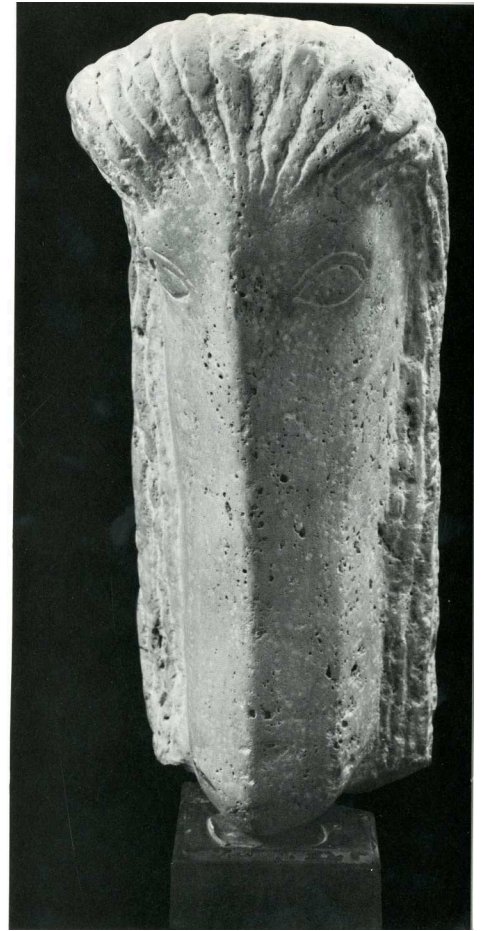
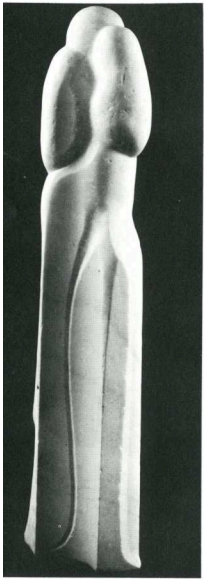

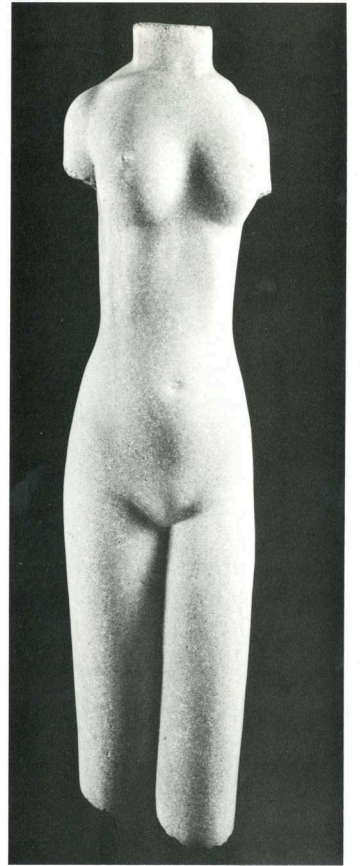
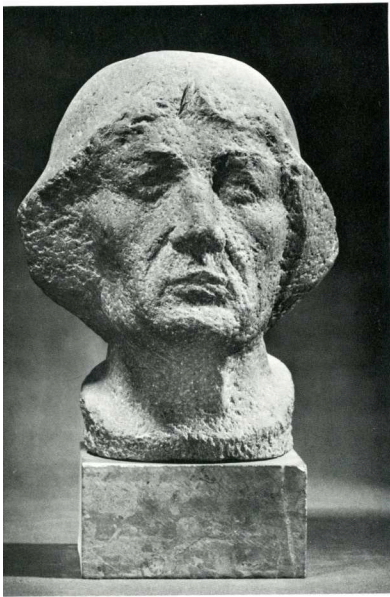
37

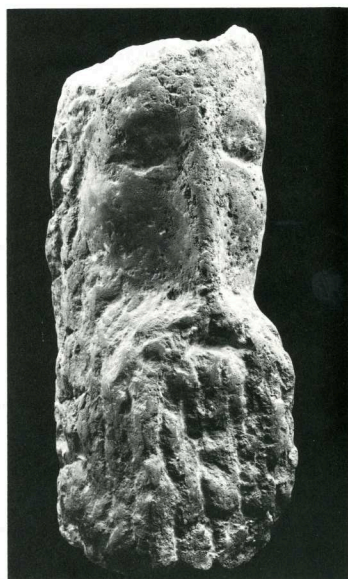
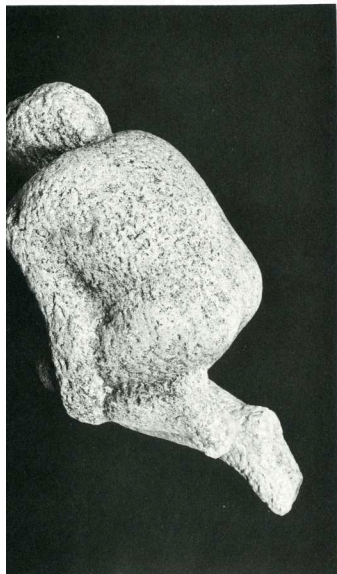

38

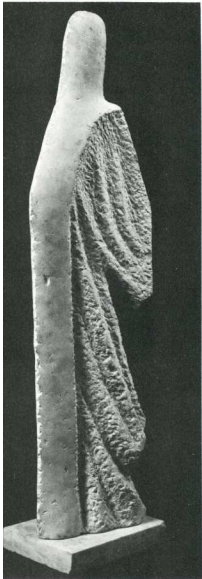
60

60

61

61

55

62

63

Επιμέλεια έκθεσης: Εθνική Πινακοθήκη - Όλγα Μεντζαφού

Έκδοση: Εθνική Πινακοθήκη

Επιμέλεια: Εθνική Πινακοθήκη - Όλγα Μεντζαφού

Μετάφραση: Ελένη Ταμβάκη

Εκτύπωση-Αναπαραγωγές: Π. Μούγιος-Φ. Σακελλαρίου
Αθήνα, Μάιος 1989

Organization of Exhibition: National Gallery - Olga Mentzafou

Published by the National Gallery

Edited by the National Gallery - Olga Mentzafou

Translation: Helen Tamvaki

Printed by P. Mougios - F. Sakellariou
Athens, May 1989

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

036000010195

ΕΘΝΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΖΟΥ